

JOURNAL

Urantia-kirjan lukijoiden uutislehti ja lukemisto

TÄSSÄ NUMEROSSA

Pääkirjoitus

Guy Perron, Kanada 1

Aloita taivaallinen elämänurasi

Carolyn Prentice, Yhdysvallat 2

Levitystyö

Rick Warren, UAI:n levityskomitea 5

Archaeopteryx lentää liihottaa

Seppo Kanerva, Suomi 10

Evoluutio vai luominen

Carmelo Martínez, Espanja 14

UAI JOURNAL

Journalin toimituskunta

Toimittaja : **Guy Perron**
guyperon3@sympatico.ca
Apulaistoimittaja : **Carolyn Prentice**
cmp9q3@yahoo.com
Apulaistoimittaja **Alain Cyr**
alain_cyr@sympatico.ca
Käännösvastaava (ranska) **Jean Royer**
Käännösvastaava (espanja) **Olga López**
Käännösvastaava (suomi) **Seppo Kanerva**
Taitto **M. Caoile**
Komitean puheenjohtaja **Will Sherwood**

Suomentajat **Leena Kari, Martti Vanninen** ja **Jouni Nurmi**

Kansainvälisen palvelujohtokunnan jäsenet

Presidentti – **Gaétan Charland** – Kanada
gaetancharland03721@sympatico.ca
Varapresidentti – **Seppo Niskanen** – Suomi
seppo.niskanen@mediakoti.fi
Varainhoitaja – **Mark Kurtz** – USA
makurtz04@maplenet.net
Sihteeri – **Shirley Pelland** – USA
shirleypelland@comcast.net

Komiteoiden puheenjohtajat:

Koulutuskomitea – **Carolyn Prentice** – USA
cmp9q3@yahoo.com
Jäsenkomitea – **Gary Rawlings** – Yhdistynyt Kuningaskunta
Garyurantia@aol.com
Tiedotuskomitea – **Will Sherwood** – USA
will@thesherwoodgroup.com
Konferenssikomitea – **Eddie King** – USA
edwinking@bellsouth.net
Opintoryhmäkomitea – **Rick Lyon** – USA
ricklyon@tctc.com
Yhteyksienluontikomitea – **Rick Warren** – USA
rewar@swbell.net
Käännöskomitea – **Peep Söber** – Viro
psober@hotmail.com
Sääntökomitea – **Jerry Prentice** – USA
gobearfoot@yahoo.com

Sisään-, ylös- ja ulospäin

Hyvät ystävät, sisaret ja veljet,

TOIVON JÄLLEEN KERRAN, että tämänkertainen *UAI Journalin* numero nostaa mielialasi korkealle. Istuutuessani kirjoittamaan tätä pääkirjoitusta mieleeni tulee kysymys: ”Olemmeko valmiita aloittamaan hengellisen elämänuramme?” Jos vastaat myöntävästi, minä annan sinulle ison morontiasuudelman, halaan sinua morontiaalisesti ja annan sille täydellisen morontiaalisesti hyväksyntäni. Jos vastauksesi on toisenlainen, annan sinulle silti morontiasuudelman ja halaan sinua morontiaalisesti, mutta mietin: ”Miksi emme olisi valmiita?” Miksi lykkäisimme lähtemistä kaikkein ihanimmalle matkalle, joka johtaa paljon kauemmas kuin mihin inhimillinen mielikuvituksemme voi parhaimmillaankin yltää? Morontiaalinen mielemme johdattaa meidän käsityskykymme aina uusille tasoille siirtyessämme yhdeltä psyykkiseltä kehältä seuraavalle (1209-1212).

Sisältä ulospäin. Meidän on mentävä ensin sisälle ja vietettävä aikaa siellä – sisäpuolella, kehitettävä sisäistä elämäämme, jolloin meistä tulee ikuisen todellisuutemme, morontiaalisesti sielumme rinnakkaisluojia. Kun rakastamme jotakuta, emmekö samalla odota saavamme viettä aikaa hänen kanssaan niin usein ja niin pitkään kuin mahdollista? Jos rakastamme Jumalaa, eikö meidän siis tulisi viettä aikaa hänen kanssaan niin usein ja niin pitkään kuin mahdollista? Silloin sisimpämme nousee ylöspäin.

Aivan liian usein ihmiset unohtavat, että Jumala on ihmisenä olemisen suurin kokemus. Muut kokemukset ovat luonteeltaan ja sisällöltään rajallisia, mutta jumalakokemuksella ei ole muita rajoituksia kuin luodun olennon käsityskyvyn asettamat, ja tämä kokemus sinänsä on omiaan laajentamaan käsityskykyä. Kun ihmiset etsivät Jumalaa, se, mitä he etsivät, on itse asiassa kaikki. Kun he löytävät Jumalan, he ovat löytäneet kaiken. Jumalan etsiminen on tuhlailtavaa rakkauden osoittamista, johon liittyy hämmästyttäviä löytöjä: löydetään uutta ja suurempaa rakkautta osoitettavaksi muille.

Kaikki oikea rakkaus on Jumalalta, ja ihminen saa osakseen jumalallisen kiintymyksen, kun hän itse osoittaa tätä rakkautta lähimmäisilleen. Rakkaus on dynaamista. Sitä ei voi koskaan kammitsoida; se on elävää, pidäkkeettöntä, sävähdyttävää, ja aina se on liikkeessä. Ihminen ei voi milloinkaan ottaa Isän rakkautta ja teljetä sitä

sydämeensä. Isän rakkaudesta voi tulla kuolevaiselle ihmiselle todellista vain, kun se kulkee tämän ihmisen persoonallisuuden läpi, ja kun hän vuorostaan osoittaa tätä rakkautta kaltaisilleen. Rakkauden suurenmoinen virtapiiri kulkee Isältä poikien kautta veljille ja näiltä Korkeimpaan. Isän rakkaus ilmenee kuolevaispersoonallisuudessa tätä asuinpaikkanaan pitävän Suuntaajan hoivan kautta. Tällainen Jumalaa tunteva poika tuo tämän rakkauden universumiveliensä nähtävälle, ja tämä veljellinen kiintymys on Korkeimman osoittaman rakkauden kaikki kaikessa. [1289:2–3]

Kun tämä Isän rakkaus on kerran ylentänyt ja täyttänyt meidät, meillä on kaikki tarvitsemamme hengellinen voima aloittaa täysillä hengellinen elämänuramme, niin sisään-, ylös- kuin ulospäinkin. Hengelliset akkumme ovat täynnä rakkautta, joka nostaa meidät pelkästä vastaanottajasta ylemmäs, meistä tulee tasapuolisemmin vastaanottajia ja antajia, ja pelkän opiskelijan sijasta meistä tulee opiskelija-opettajia. Emme voi kaapata saamaamme rakkautta itsellemme; sen täytyy virrata sisältämme ulospäin. Mitä enemmän annamme, sitä enemmän saamme; mitä enemmän opetamme, sitä enemmän meitä opetetaan; mikään ei mene hukkaan vaan kaikki laajenee. Tämä tie vie ylöspäin; tämä on Universaalisen Isämme tie ja me kaikki olemme osa tuota suunnitelmaa. Ja minkälaista suunnitelmaa!

Joten mitä me vielä odotamme?

Lentäkäämme hengellisen maailman korkeuksiin, levittäkäämme siipemme kuten suuret archaeopteryx-linnut, lentäkäämme ylöspäin veljellisen palvelun piiriin ja siirtykäämme seuraavalle kosmiselle tasolle. Ja etsikäämme matkan varrella jatkuvasti täydellisen sisäisen pilottimme ohjausta. On vain yksi suunta: sisään-, ylös- ja ulospäin.

Kiitokset teille Carolyn, Olga, Alain, Jean, Seppo ja Mario. Ja kiitos myös tämän numeron avustajille Carmelolle ja Rickille. Te olette upea morontiatyöntekijöiden TIIMI.

Vallitkoon Isämme rakkaus ja rauha edelleen ja aina teidän keskuudessanne ja teidän ympärillänne. Rakastaminen on viisasta ja riemullista palvelemista.

Veljenne Hengessä ja palvelemisessa.

– Guy

(Kääntänyt Jouni Nurmi)

Aloita taivaallinen elämänurasi

CAROLYN PRENTICE
Yhdysvallat

Koko universumi on yhtä suunnatonta koulua. [12:2]

Useimmat meistä *Urantia-kirjan* lukijoista tuntevat tämän lainauksen ja toivovat pääsevänsä aikanaan aloittamaan tuon taivaallisen elämänuran. Emme kuitenkaan aina huomaa, että meidät on jo merkitty tuon koulun kirjoihin ja että käymme sitä jatkuvasti. Unohdamme varsinkin sen, ettemme ole ainoastaan opiskelijoita vaan että tulemme myös tekemään pitkän uran sen koulun **opettajakunnassa**. Tehtävänäme ei ole vain oppia vaan myös opettaa:

Universaalisen ballintojärjestelmän piirissä katsotaan, etette ole omaksuneet tietoa ja totuutta, ennen kuin olette osoittaneet olevanne sekä kykeneviä että halukkaita jakamaan tätä tietoa ja totuutta muille. [279:13]

Meidän tulisi ”toimittaa Isämme asioita” tämän elämämme aikana ja alkaa harjoitella opettajanuraamme varten. Tiedän, että monet ovat innokkaita aloittamaan mutta toiset ovat vastahakoisia. He ajattelevat, etteivät ole tarpeeksi lahjakkaita tai että ovat liian ujoja, ettei heillä ole tarpeeksi asiantuntemusta tai heitä ei yksinkertaisesti ole tarkoitettu opettajiksi. He odottaisivat mieluummin pääsyä seuraavalle tasolle aloittaakseen tuon uran. Mutta tällöin he vain käyttävät aikaa keinona asioiden välttelmiseen (551:3)!

Jos olette lukeneet *Journalia*, muistanette joulukuun 2005 numerossa julkaistun Phil Taylorin oivallisen artikkelin ”Opettajien ja johtajien kouluttaminen.” Osassa 1 Phil selitti, että meidät on kaikki kutsuttu opettajiksi universumielämänurallamme, ja kuten hän selvästi osoitti, meidät on kutsuttu opettajiksi myös **tässä** elämässä. Phil sanoi meille nimenomaan: ”On selvää, että jos mieli toimii opettajana, on hankittava opettamisen taitoa. On aloitettava alusta. Eli opettajina me aloitamme kokemattomina asiantuntijoina. Tarkoitetaan tällä sanoa, että aloitamme opettamalla sitä, minkä tiedämme, vaikka tietomme olisi vähäistäkin. Opettamisen aloittamisessa ei siis ole kysymys yliveraisen tietämyksemme itsekeskeisestä esilletuomisesta, vaan pikemminkin rehellisestä halusta jakaa tietämystämme kaltaisillemme siinä tarkoituksessa, että niin tehdesämme kokemuksemme karttuu, eikä vain opettamisesta vaan myös oppimisesta.” (s. 1)

Jos ette ole nähneet tätä artikkelia, voitte lukea sen verkkosivulta <http://www.urantia-uai.org/Journal/english/Journal.3-05.eng.pdf>

Seppo Kanerva on aikaisemmin puhunut samasta asiasta syyskuun 2005 Journalissa julkaistussa artikkelissa [luettavissa verkkosivulta <http://www.urantia-uai.org/Journal/PDF/sep01.pdf>].

Seppo kirjoitti:

”Kenenkään ei siis pitäisi kaihtaa näitä tehtäviä [opetusvelvollisuutta] siksi, ettei vielä katso olevansa valmis tai riittävän hyvä. **Kukaan** ei ole vielä valmis tai

riittävän hyvä. Sitä paitsi omien kokemusten, tietojen, taitojen ja kykyjen muille *jakaminen on Jumalan kaltaista – jumalallista*. – – [O]pettaminen, ryhmävastaavana toimiminen ja omien kykyjensä järjestön käyttöön asettaminen on ennen kaikkea tilaisuus palvelujen tekemiseen, kanssaihmistensä **palvelemiseen**.” (s. 3)

Mielestäni meidän *Urantia-kirjan* lukijoiden yhtenä ongelmana on se, että uskomme, että tehtävänäme on opettaa vain *Urantia-kirjaa* – ja harvat meistä pitävät itseään pätevinä siihen. Phil Taylor esitti, että meidän tulisi olla Jumalan opettajia, ei *Urantia-kirjan* opettajia. Mene vielä yhden askelen pitemmälle ja esitän, ettei opettajanuramme rajoitu siihen, mitä pidämme ”hengellisenä” – ja että voimme aloittaa taivaallisen elämänuramme täällä *Urantialla* opettelemalla opettamaan mitä tahansa.

Ihmettelen usein, mistä olemme saaneet sen käsityksen, että opetuksemme polttopisteenä pitäisi olla vain tarkasti rajattu käsityksemme ”hengellisestä”. Lukiessamme *Urantia-kirjaa* opimme, ettei hengellisen ja maallisen maailman välillä ole mitään kuilua. Kuten sivulla 806:1 osoitetaan, eräs koulutuksen tavoitteista on taitojen hankkiminen – taitojen, joita tarvitaan maailmassa selviytymiseen siinä olomuodossa, jossa kulloinkin olemme: fyysisessä, morontiaalisessa tai hengellisessä. Kun heräämme morontiamailmoissa ja niiden tuolla puolen, meidän on opittava uuteen olomuotoomme liittyvät rajoitukset ja mahdollisuudet – ja joku opettaa ne meille. Me teemme sitä samaa jo tässä maailmassa. Hengelliseen kehityksemme täällä kuuluu muiden opettaminen selviytymään tässä maailmassa – maallisessa ja hengellisessä.

Uskonnonharjoittajina me haluamme joskus jakaa maailman näihin kahteen osaan: hengelliseen ja aineelliseen eli käytännön maailmaan. Uskonnonharjoittajina me jostakin syystä pidämme hengellistä puolta suuremmissa arvossa kuin käytännöllistä. Useimmat meistä ovat luultavasti mieltäneet kutsumuksemme opettamiseen kutsumukseksi uskonnollisena tai hengellisenä opettajana toimimiseen. Mutta todellisuudessa hengellisen ja käytännöllisen välillä ei ole mitään jakolinjaa. Koulutus merkitsee oppimista selviytymään sellaisena kuin olet ja siinä hahmossa kuin olet. Me elämme fyysisessä maailmassa, jota on tarpeen tutkia ja hallita, ja meissä on myös hengellinen puoli, jonka tunnistaminen ja vaaliminen on tarpeen. Ne kuuluvat molemmat ihmisenä olemiseen. Ja siksi kutsumuksemme opettamiseen ei tarkoita ainoastaan Jumalan opettajina olemista vaan myös yleensä opettajina toimimista. Ja me voimme oppia sen.

Ihmiset ajattelevat Jeesusta usein **uskonnollisena** mestariopettajana – ja sitä hän varmasti oli. Mutta

Urantia-kirja osoittaa, että Jeesuksen opettajantyö ei rajoittunut vain uskonnollisiin tai hengellisiin asioihin. Hän oli itse asiassa monipuolinen mestariopettaja. Hän käytti koko elämänsä opettamiseen – ei ainoastaan kolmea viimeistä elinvuottaan. Hän opetti veljiään ja sisariaan lukemaan ja kirjoittamaan; hän opetti veljilleen puusepäntyötä ja kodin johtamista; hän opetti Ganidille monia asioita matkalla Roomaan, mm. luonnonmaailmaa koskevia asioita; hän opetti ilmeisesti apostoleille parempia kalastustapoja; ja hän opetti Sebedeuksia rakentamaan parempia veneitä. Hän käytti kaikkia näitä maallisia tilaisuuksia hyväkseen tullakseen hyväksi opettajaksi – ja hän auttoi kaikkia näitä ihmisiä sekä käytännöllisillä että hengellisillä tavoilla. Sellainen tulee teidänkin opettajanuranne olemaan.

Mutta miten Jeesus oppi opettamaan? Hän ei osallistunut mihinkään koulutusohjelmaan, jossa hänelle olisi opetettu oppimisen teoriaa ja oppituntien suunnittelua. Hän oppi omista kokemuksistaan, pohdiskeli niitä ja harjoitteli opettamista niissä tilanteissa, joita hänelle elämässä tarjoutui. Nykyään, 2 000 vuotta myöhemmin, me sitä vastoin ajattelemme, että tarvitsemme järjestetyn opinto-ohjelman oppiaksemme opettamista, saadaksemme opettajan pätevyyden. Sen seurauksena monet meistä epäilevät opettajankykyjään. Rohkaiskaa mielenne! Voitte aloittaa taivaallisen opettajanuranne jo nyt!

Urantia-kirjan lukijoiden kohdalla ongelmana on nähdäkseni se, että olemme hajalla oleva ja epäyhtenäinen ryhmä. Meillä ei ole varoja järjestelmällistä opettajien koulutusohjelmaa varten. Jopa Internetissä tapahtuva opetus osana UBIS-koulutusta vaatii erikoistaitoja ja -laitteita (emme aina muista, etteivät kaikki tässä maailmassa käytä Internetiä), ja rehellisesti sanoen UBISin opettamismahdollisuudet ovat rajoitetut (vaikka olenkin varma, että Dorothy Elder ottaisi ilolla vastaan ison joukon uusia opettajia!).

Voidaksemme oppia opettamaan meidän on näin ollen opeteltava toimimaan opettajina omassa maailmankolkassamme – aivan kuten Jeesus opetteli. Ja koska universumi on yhtä suunnatonta koulua, ei meillä pitäisi olla vaikeuksia löytää opetusmalleja ja tilaisuuksia opettamiseen. Ongelmana on nähdäkseni se, että meillä on taipumus olla huomaamatta ja vähätellä näitä tilaisuuksia. Kun meille tarjoutuu tilaisuuksia, me joko hylkäämme ne tai emme huomaa mahdollisuutta oppia niistä pohtimalla näitä kokemuksia. Opimme nimenomaan pohtimalla kokemuksia.

Ehdotankin nyt, että ryhdymme suorittamaan omaa opetusharjoittelua tunnistamalla ja pohtimalla niitä opetusmahdollisuuksia, joita elämässämme jo esiintyy. Tämän artikkelini tarkoituksena on aloittaa artikkelisarja, josta, jos seuraatte sitä uskollisesti, voi muodostua oma henkilökohtainen opettajankoulutusohjelma. Mutta näissä artikkeleissa esittämäni ehdotukset ovat vain pieni osa siitä todellisesta ohjelmasta, jonka Jumala on jo laatinut teitä varten. Kuten Phil Taylor totesi artikkelissaan:

”Opettamisessa on toden totta kysymys kump-

panuuden muodostamisesta Jumalan kanssa, ja Jumalan tahdon etsintä auttaa tätä kumppanuuden syntyä. – – Saat olla aivan varma, että tämä on todellinen ohjelma. Jumala voi ja tahtoo kouluttaa meistä opiskelijoita ja opettajia, jos niin haluamme. – – Siihen myöntyessämme Jumala ja hänen Poikansa kouluttavat meitä kokemuksellisesti.” (s. 2–3)

Toisin sanoen, jos hyväksyt sen, että kohtalosi on tulla opettajaksi ja aloitat tämän ohjelman, muodostat kumppanuussuhteen Jumalan kanssa, joka auttaa sinua ja avaa silmäsi näkemään ympäristösi tarjoamat tilaisuudet. Kirjoitusteni tarkoituksena on vain auttaa sinua alkuun. En pyri opettamaan sinulle määrättyä tapaa opettaa. Se olisi vastoin sitä tapaa, jolla Jeesus opetti apostolejaan sallimalla heidän esittävänsä oman tulkintansa Mestarin opetuksesta (1658:1). Tarkoitukseni on vain tarjota käyttöösi välineitä, joilla pääset alkuun; todellista ohjausta saat Jumalalta.

Yleiskatsaus siihen, mitä on odotettavissa:

Opettaminen on sekä ammattitaitoa että luovaa toimintaa. Ammattitaitoon kuuluvat tietyt peruseräatteen, joita muut ovat kokeilleet ja havainneet käyttökelpoisimmiksi. On olemassa joitakin opettamiseen liittyviä peruseräatteen, joita voi opetella ja harjoitella sekä ahkerasti työskentelemällä oppia hallitsemaan. Käyttääkseni erilaista esimerkkiä, keittotaidon oppimiseksi on opittava perusasiat aineksista, omattava riittävät tiedot työkaluista ja sanastosta ja hallittava ruoanlaiton perustekniikka. Luovan toiminnan vuoro on sitten, kun perusasiat on opittu ja halutaan käyttää omia niksejä; ammattitaidon lisäksi tulee oma ainutlaatuinen tulkinta. Opittuaan ruoanlaittoa muiden kokkien esimerkin mukaan ja noudattaen valmistusohjeita kehittyvä kokki siirtyy muuntelemaan ja parantamaan reseptejä, kokeilemaan erilaisia ainesyhdistelmiä ja kenties jopa kehittämään uusia menetelmiä. Opettajan ammattitaidon ja luovuuden oppiminen noudattaa samanlaista kehityskaarta.

Ammattitaidon oppimiseksi on käytävä läpi neljä perusvaihetta:

- 1. Orastava tietoisuus.** Tässä vaiheessa tulet tietoiseksi siitä, että tämä on taito, jonka voi oppia ja että sinä voit oppia sen, että sinun tehtävänäsi on oppia se ja että tämän taidon oppiminen tulee parantamaan elämäsi jollakin tavoin.
- 2. Vaivalloinen harjoittelu.** Tässä vaiheessa alat opetella tarvittavia tietoja ja tekniikkaa. Olet aluksi kömpelö ja voit tuntea olosi hämmennyneeksi ja epämiellyttäväksi ja haluaisit luovuttaa. Mutta sinua motivoi se, että tiedät tämän taidon olevan oppimisen arvoinen ja että huomaat edistyväsi vähitellen.
- 3. Tiedostettu taito** Tässä vaiheessa olet oppinut taidon niin hyvin, että olet varsin pätevä, mutta sinun on tietoisesti ajateltava, mitä teet. Saatat hämmentyä ja sekoittaa asioita, ellet kiinnittänyt tehtävään koko tietoisuuttasi.
- 4. Sisäistetty taito.** Lopulta olet oppinut taidon niin hyvin, ettei se enää vaadi tietoisuutta ajattelua.

Tämän tason saavuttaminen vapauttaa mielesi ajattelemaan muita asioita tai keskittymään taitteellisuuden lisäämiseen, sillä pystyt nyt työskentelemään automaattisesti ilman tietoista ajattelua. Uutteran harjoittelusi tuloksena olet saavuttanut uuden taidon, joka on täysin sulautunut osaksi elämäsi.

Opettamisen aivan kuten ruoanlaitonkin opettelu vaatii uutteraa harjoittelua kaikissa neljässä vaiheessa. Tämä sarja tulee koostumaan neljästä artikkelista. Ymmärrän, että on turhauttavaa joutua odottamaan loppuun pääsemistä kokonainen vuosi, mutta jakaessani artikkelit vuoden eri numeroihin on tarkoitukseni, että käytät todella aikaa siihen, että suoritat jokaiseen jaksoon kuuluvia harjoituksia jokapäiväisessä elämässäsi. Jos voisit lukea heti koko sarjan, et luultavasti ehtisi todella mietiskelemään ja pohtimaan jokaista osaa. **Et voi oppia opettamaan lukemalla artikkelin – tai edes neljää artikkelia!** Opit opettamaan lukemalla ja miettimällä opettamista ja harjoittelemalla sitten omassa elinpiirissäsi sekä pohtimalla saamiasi kokemuksia. Jos luet tai toimit pohtimatta kokemuksiasi, heität hukkaan mahdollisuuden saada opetusta sisimmässäsi asuvalta jumalalliselta opettajalta. Ole sen tähden kärsivällinen, aktiivinen ja pohdiskeleva tämän prosessin aikana.

Asteittain etenevien artikkelien on tarkoitus johdattaa sinut erään taidon oppimiseen kuuluvan neljän vaiheen läpi – tässä tapauksessa ko. taito on opettamisen taito. Artikkelit tarjoavat käytännön neuvoja ja mietintäharjoituksia, niin että voit pitää kirjaa siitä, mitä olet oppinut ja miten olet edistynyt.

Voidaksesi osallistua tähän ohjelmaan tarvitset seuraavaa:

1. *Urantia-kirjan*. Vaikka sinulla jo on se, haluat ehkä ostaa lisäksi pehmeäkantisen kappaleen, johon voit tehdä opetukseen liittyviä muistiinpanoja. Tämä on pääasiallinen oppikirjasi. Haluat ehkä pitää sen erillään kappaleesta, jota luet ja käytät opintoryhmässä, mutta se on oma asiasi. Saatan myös kehottaa sinua lukemaan joitakin muita, opettamista käsitteleviä kirjoja, mutta ne ovat vapaaehtoisia.
2. **Päiväkirjan**. Se voisi olla muistikirja tai vain atk-tiedosto riippuen siitä, millä tavalla mieluummin kirjoitat. Henkilökohtaisesti pidän muistikirjaan kirjoittamisesta, siitä fyysisestä tunteesta, kun käteni kirjoittaa sanoja, ja siitä, että voin kuljettaa muistikirjaa mukani. Toisaalta tiedän, että ajatusteni näppäileminen tietokoneeseen on paljon nopeampaa ja helpompaa eikä tee kättäni kipeäksi. Mutta ehkä käsin kirjoittamisen idea on juuri siinä – se on hitaampaa, työläämpää ja antaa sen vuoksi enemmän aikaa todella ajatella sitä mitä kirjoittaa. Sinulla voi olla omat ajatuksesi siitä, mitä työkaluja käytät,

joten saat valita, kirjoitatko käsin vai koneella. Voit myös puhua ajatuksesi nauhuriin, niin että voit käydä niitä läpi myöhemmin.

3. **Avoimen, innokkaan ja seikkailunhaluisen mielen**. Olet aloittamassa uutta seikkailua. Sinä – joka ehkä salaa haaveilit opettamisesta tai joka ehkä aina torjuit ajatuksen opettamisesta – sinä tulet nyt saamaan ohjausta opettamisen taidossa. Muista tämä lainaus: *Vain robkea henkilö on halukas myöntämään rebellisesti sen, mitä vilpitön ja looginen mieli paljastaa, ja katsomaan sitä pelottomasti silmästä silmään*. [1773:4] Ota ennakkoluolettomasti vastaan se mahdollinen hyvä, jonka tämä kokemus sinulle tarjoaa.
4. **Kumppanin (halutessasi)**. Haluat ehkä hankkia itsellesi kumppanin, henkilön, jonka kanssa voit käydä vuoropuhelua, jonkun omasta opintopiiristäsi tai toiselta puolen maata, jonka kanssa voit vaihtaa sähköposteja tai puhua puhelimesta jne. Kumppanisi kanssa voit jakaa kokemuksiasi, ja hänen avullaan voit saada toisen näkökulman omiin tuntemuksiisi ja tekemisiisi. Muista, että Jeesus lähetti apostolit liikkeelle pareittain (1538:3, 1678:4 ja 2047:3). Ellet halua hankkia itsellesi kumppania mutta haluat lähettää minulle sähköpostia opiskelusi kuluessa, keskustelen mielelläni kanssasi kokemuksistasi. Sähköpostiosoitteeni on carolyn.prentice@gmail.com

Ensimmäinen artikkeli ilmestyy Journalin seuraavassa numerossa. Sillä välin kehotan sinua lukemaan eräitä Journalissa aikaisemmin ilmestyneitä artikkeleita ennakkovalmennukseksi ja aloittaaksesi jo matkan. Ne ovat kaikki luettavissa UAI:n verkkosivuilta.

Seppo Kanerva, ”Koulutuksesta.” IUA Journal, syyskuu 2001.

Phil Taylor, ”Opettajien ja johtajien kouluttaminen, Osa 1.” IUA Journal, joulukuu 2005.

Carolyn Prentice, ”Jeesus mestariopettajana.” IUA Journal, syyskuu 2001.

Luettuasi ne haluat ehkä kirjoittaa päiväkirjaasi vastauksia seuraaviin kysymyksiin:

1. Ketkä ovat olleet opettajiani? Kuka heitä opetti? Mitä he opettivat minulle? Mikä heidän tavassaan opettaa minua oli tehokasta? Kehotan sinua ottamaan huomioon kaikenlaiset opettajat – matematiikan ja luonnontieteiden opettajat, urheiluvalmentajat, perheenjäsenet ja ystävät. Miten opit kalastamaan, laittamaan ruokaa, pelaamaan jalkapalloa, silittämään vaatteita? Miten näiden taitojen oppiminen on parantanut elämäsi aineellisesti ja hengellisesti?
2. Keitä minä olen opettanut? Mitä olen heille opettanut? Mitä uutta olen tuonut opettamisen taitoon? Missä olen hyvä? Mitkä ovat heikot puoleni opettaessani muita?

3. Mitä tilaisuuksia minulla on opettamiseen päivittäisessä elämässäni? Miten reagoin niihin? Mieti tilaisuuksia myös jokapäiväisten, ei vain hengellisten asioiden opettamiseen.

Tuhannen mailin matka aloitetaan yhdellä askeleella. Sinä voit ottaa tämän ensimmäisen askeleen. Iloitseen jo etukäteen yhteisestä matkastamme tällä tiellä! Seuraava artikkelini, ”Orastava tietoisuus”, ilmestyy Journalin seuraavasta numerossa.

Kuka olen?

Ihmiset odottavat, että opettajalla on jonkinlaisia suosituksia, joten tässä ovat minun suositukseni. Olen opettanut 20 vuotta college-tasolla. Pääasiassa olen opettanut kirjoittamista, puhetaitoa ja ihmistenvälistä viestintää, mutta olen toiminut myös matematiikan, kaupallisten aineiden, ryhmätyön ja muiden aineiden tukiopettajana. Olen suorittanut alimman yliopistotutkinnon englannin kielessä, maisterintutkinnon yliopistotason koulutuksessa (Community Collegen opetta-

jan pätevyys) [Community College on 2-vuotinen valtion tukema college.] ja tohtorintutkinnon viestinnässä. Eräs mielenkiinnon kohteistani akateemisessa elämässäni on opetusviestintä, ts. ihmistenvälisen viestinnän rooli opetuksessa. Pidän tällä hetkellä oppikursseja ylempiä ja alempia tutkintoja suorittaville eräässä yhdysvaltalaisessa valtion yliopistossa. Mieheni tutustutti minut *Urantia-kirjaan* vuonna 1992. Siitä alkaen olen palvellut Urantia-säätiötä ja UAI:tä (IUA:ta) suorittamalla julkaisujen korjauslukua, puhumalla silloin tällöin konferensseissa ja osallistumalla joihinkin komiteoihin. Sen lisäksi olin IUA Journalin päätoimittajana neljä vuotta, ja olen äskettäin palannut palvelemaan Journalia korjauslukijana. UAI:n kansainvälisen palvelujohtokunnan jäsenenä olen koulutuskomitean puheenjohtaja. Otan tämän nimenomaisen projektin (nämä artikkelit) tehtäväkseni osana koulutuskomiteaa koskevaa viisiotani.

Kääntänyt Leena Kari

LEVITYSTYÖ

Yleiskatsaus ja suunnitelma

Osa 2

RICK WARREN

Yhdysvallat

Levityskomitean puheenjohtaja

LEVITYSTYÖ NYKYISIN

LUKIJAT EDISTÄVÄT LUONTEVASTI opetusten tutkimista ja levitystä isännöimällä ja osallistumalla opintoryhmiin, elämällä opetusten mukaisesti ja antamalla kirjoja ystäville ja sukulaisille. Levityskomitea rohkaisee lämpimästi näitä toimintoja ja vie ne vielä pitemmälle organisoimalla maailmanlaajuisen ulottuvuuden omaavan ryhmätoimintojen levityspalvelun.

Levityskomitea perustettiin keskittämään kollektiivista energiaamme, sillä tiimit pystyvät suurempaan tehokkuuteen kuin yksin työskentelevät yksilöt. Tiimityö on veljellisen organisaatiomme olennainen osa ja lähde tehokkaalle levitystoiminnalle. Ateenassa pitämässään esityksessä Jeesus opetti: *”Ihmistä koostuva sosiaalinen ryhmä, joka on saavuttanut koordinoitun toiminnallisen harmonian, edustaa paljon sen osien yksinkertaista summaa suurempaa voimaa.”* [1477:1]

Levityskomitea on luotu UAI:n peruskirjalla. Peruskirja määrittelee komitean yleisellä tasolla mutta toimintasäännöt määrittelevät yhdeksän erityistä suositusta tiimityöskentelyn toteuttamiseksi jota kaikenkattava levityssuunnitelma tarvitsee.

Toimintasääntöjen kohta 6.9.4.d: Levityskomitean tulee koordinoita UAI:n kansainvälisiä pyrkimyksiä *Urantia-kirjan* opetusten levittämiseksi ja tarjota informaatiota *Urantia-kirjasta* ja UAI:sta niille, jotka eivät näitä tunne. Levityskomitean toimialan mukaisia toimintoja voivat olla:

UAI Journal

i. Informaation kerääminen yhdistyksiltä liittyen toukokuuhun 2006 niiden levityssponnistusten osalta tarkoituksena kokemusten jakaminen yhdistysten kesken maailmanlaajuisesti.

ii. Koordinointi jäsenyhdistysten kesken osapuolia kiinnostavista levityskysymyksistä.

iii. Avun ja tuen toimittaminen pyydettyä jäsenyhdistyksille niiden levitystyössä.

iv. Toimiminen yhteistyössä tiedotuskomitean kanssa sellaisten brosyerien ja tietolähteiden kehittämiseksi, jotka informoivat *Urantia-kirjaa* lukematonta yleisöä.

v. Koordinoida UAI:n osallistumista muiden organisaatioiden järjestämiin kansainvälisiin tilaisuuksiin.

vi. UAI:n ei-lukijoilta saamiin UAI:ta tai *Urantia-kirjaa* koskeviin kyselyihin vastaaminen ja, mikäli mahdollista, heidän ohjaamisensa ottamaan yhteyttä jä-

senyhdistyksiin kyseisellä toimialueella.

vii. Ryhtyminen kansainväliseen palveluprojektiin *Urantia-kirjan* opetusten levittämiseksi ja *Urantia-kirjojen* tuomiseksi saataville kaikkialla maailmassa esimerkiksi kirjastoille tehtävin kirjalahjoituksin ja kirjalahjoitusohjelmin.

viii. Toimiminen yhteistyössä koulutuskomitean kanssa sellaisten keinojen kehittämiseksi ja laatimiseksi, joilla UAI:n jäsenistöä valistetaan koskien herkkyyttä maailmanlaajuisia uskonnollisia ja kulttuurisia kysymyksiä kohtaan tarkoituksena ymmärryksen ja viisauden lisääminen tällaisissa kysymyksissä, sillä ne voivat vaikuttaa UAI:n tavoitteisiin *Urantia-kirjan* opetusten viemisestä maailman moninaisten kansojen piiriin tavalla, joka on yhteismitallinen yksilöiden älyllisen ja kulttuurisen kehityksen kanssa.

ix. Levitysohjelmien rahoitusta koskevat suositukset.

Nämä yleiset ohjeet ja suositukset panevat levityskomitean liikkeelle. Kolmesta ensimmäisestä kohdasta jo selviää, että levityskomitean pääkohteina on informaation kerääminen ja tuominen yhdistysten saataville, sekä heidän avustamisensa levitystyössä tarpeen mukaan. Levityskomitean tavoitteena on kerätä ideoita ja suunnitelmia liittyen erilaisiin levitysmenetelmien sovelluksiin, keskustella niiden toimivuudesta tai toimimattomuudesta toisten komiteoiden, yhdistysten ja jäsenien kanssa. Ja auttaa tarvittaessa.

Kaikki säännöissä mainitut levityskomitealle tarkoitettut suositukset tullaan huomioimaan sitä mukaa kun organisaatiomme voima vahvistuu ja joukkomme kasvaa. Levityksessä avautuvat myös odottamattomat alueet kun lisää ja lisää monipuolisesti lahjakkaita palvelijoita liittyy UAI:n loputtoman pitkään kansainväliseen projektiimme.

Opetusten levittäminen voi olla *aineellista* tai *bengelistä*, tai molempia. Saamme paljon valistusta tietäessämme yksityiskohtia Jeesuksen suorittamasta hengellisestä levitystyöstä. Me saamme myös nauttia siitä, että meillä on hänen opetuksiinsa liittyvä materiaallinen puoli käytettävissämme. Se on jotain sellaista, josta Jeesuksen varhaiset seuraajat ovat voineet vain uneksia, arvovaltainen, alkuperäinen, paperille säilytetty ilmoitus tuleviksi ajoiksi. Suojeltuna kirja kestää paljon kauemmin kuin ihminen. Kaikella todennäköisyydellä, sadan vuoden valmistelujen jälkeen, kylväen ja kääntäen *Urantia kirjaa*, ja kun yli puoli miljoonaa kopiota on painettu ja levitetty ei ilmoitus katoa tai tuhoudu. Kirjana oleva ilmoitus pystyy välittämään aiotun viestinsä läpi ajan ja etäisyyden vähemmän vääristyen kuin mihin ihminen tai mikä tahansa ihmisryhmä pystyisi.

Rakkauden virus ja *Urantia kirja* mahdollistavat ainakin kolme tapaa levittämiseen:

1. Opetusten mukaisesti eläminen (levittäen ystävällistä virusta).
2. Itse kirjasta kertominen.
3. Sopiva yhdistelmä 1 ja 2 kohdista.

Kaksi levityksen päänäkökohtaa ovat aineellinen ja hengellinen, kirja ja virus. Jokainen voi valita kuinka paljon kumpaakin levityksen muotoa tuo esille. Kumpikin muoto vaatii kykyä, joka kehittyy jokaisen kehän saavuttamisen yhteydessä. Siksi levityksen molemmat muodot vaihtelevat aina laadun ja määrän mukaan ihmisestä toiseen, lisääntyen suorassa suhteessa hengelliseen sisältöön ja kokemukselliseen viisauteen.

Hengellinen levittäminen on vaihtoehto jossa ei tarvita kirjaa. Tämäntyyppisen levityksen teho voittaa esteet, jotka ehkäisevät aitoa hengellistä ilmaisua. Ylösnousijat oppivat tekemään tämän aina vain hienostuneemmin menetelmin sitä mukaa kun evoluutio saa ihmeitä aikaan heidän sieluissaan. Jeesus näytti meille kuinka aloittaa levityksen hengellinen työ juuri täällä Urantialla.

Kyky levittää rakkauden virusta on verrannollinen jokaisen lukijan lahjoihin ja evoluutioasteeseen. Agondonterit oppivat tekemään sen luonnostaan ohi kulkiessaan. Siitä muodostuu elinikäinen tapa, eräs osa poikautta. Tämän tyyppinen levitystyö ei tunne rajoja mutta kuitenkin sitä rajoittaa inhimillinen kyky. Ja inhimillistä kykyä rajoittaa evoluutio, henkilökohtainen ja planetaarinen.

Aineellista ja hengellistä levitystä voidaan käyttää yhdessä suurimman hyödyn saamiseksi. Rakkauden viruksen ja kirjan antaminen samanaikaisesti saattaa olla hyvin voimakas yhdistelmä levitystä mutta lukijoiden pitää käyttää tätä kaksoislähestymistä viisaasti. Jokainen ei ole valmis molempiin. Jokainen mahdollisuus levitykseen on ainoalaatuinen, siksi tarvitaan arvostelukykyä kuinka paljon kumpaakin tarvitaan missäkin tapauksessa. Levitys voi olla täysin hengellistä kun kyseessä on vain rakkauden virus eikä kirjaa mainita ollenkaan. Tai se voi olla täysin aineellista ilman inhimillistä kosketusta silloin kun etsijät löytävät kirjan kirjastoista, kirjamessuilta, vankiloiden kirjastoista tai kirja-kaupoista.

Vuosien kuluessa on syntynyt useita aineellisia levitystoimintoja joihin kaikki yhdistykset ja jäsenet voivat osallistua. Nämä ovat toimintoja, joita ehdotetaan säännöissä, koska ne tulivat eteen lukijoiden kokeiluisa ja onnistumisissa sekä epäonnistumisissa viiden viimeisen vuosikymmenen aikana.

Levityksen aineellinen puoli on helpompi määritellä ja tuoda konkreettisesti saataville verrattuna hengelliseen puoleen. Ne jäsenet, jotka haluavat osallistua *Urantia-kirjan* aineelliseen levittämiseen voivat käyttää hyväkseen useita valmiita suunnitelmia. Nämä projektit ovat jo kantaneet hyvää satoa. Nykyään levityskomitean materiaaliset toiminnot ovat viisiosaisia.

1. Kirjalahjoitukset kirjastoille — Tämä oli eräs ensimmäisiä lukijoiden palvelumahdollisuuksia. Se on toiminut levityksen hyvänä aineellisena työkaluna viisi vuosikymmentä. Kuten evoluutiokin, se on ”hidas mutta erittäin tuloksellinen”. Ennemmin tai myöhemmin jokainen kirjastoihin sijoitettu kirja löytää lukijansa, vaikka se olisi kirjastonhoitajan hylkäämäkin. Kaik-

kia jäseniä ja lukijoita rohkaistaan avustamaan tällä tärkeällä saralla. Kirjastolahjoitukset saavuttivat suurta menestystä levitystyön alueella maailmanlaajuisesti ensimmäisten viidenkymmenen vuoden aikana – varsinkin kehitysmaissa.

Yhteisymmärryksessä Urantia-säätiön kanssa ja kiitollisena kirjasto-ohjelmaa varten alennettuun hintaan saaduista kirjoista, lukijat ovat jo sijoittaneet kirjoja kirjastoihin määrättyillä laajoilla alueilla. Esimerkiksi Australiassa, Pohjois-Amerikassa ja osissa Intiaa, Afrikkaa sekä Etelä-Amerikkaa. Levitystyön tekijät ovat nytkin töissä hedelmällisillä alueilla kylvään ilmoituksen siementä Urantian tietoarkistoihin. Monet ihmiset etsivät edelleenkin valaistusta kirjastoista. Huomattava määrä lukijoista löytää *Urantia-kirjan* kirjastosta, kirja-kaupasta tai internetistä. He eivät koskaan tapaa sitä henkilöä joka yhdisti heidät kirjaan. He löysivät sen koska toinen lukija, jossakin vaiheessa viimeisen viidenkymmenen vuoden kuluessa kylvi sen.

Paljon kirjastoihin liittyvää levitystyötä on vielä tehtävissä. Tämä koskee erityisesti kehitysmaita ja jokaisen maan pienien kaupunkien kirjastoja. Kirjastoihin sijoittamisen ohjelma on jo toiminnassa palvelumuotona niille, jotka tuntevat kutsumusta tämänkaltaiseen levitystyöhön. Urantia säätiö sekä Australia/Uusi Seelanti-yhdistys ylläpitävät tietokantaa maailmanlaajuisesta kirjastoihin sijoittamisesta. Tieto kirjastoihin sijoittamisesta löytyy UAI:n verkkosivulta: PROJECTS. Sieltä jäsenet löytävät ohjeet hankkia kirjoja alennettuun hintaan sekä käytännön kokemusta omaavien jäsenten ehdotuksia kirjastonhoitajan tapaamiseen.

Kirjastolahjoitusten vaikutus on vähenemässä planeetan taloudellisesti kehittyneillä alueilla pääasiassa kahdesta seikasta johtuen:

1. Monilla kirjastoilla kirja on jo hyllyssä tai ne saavat sen nopeasti kirjastojen sisäisen lainausmenetelmän avulla.
2. Teksti on verkossa vapaasti saatavilla ja verkko-kirjakaupat myyvät sitä hyvin alhaisin hinnoin. Se on siis helposti saatavilla julkisten kirjastojen ulkopuolelta.

Kehitysmaissa kirjastoihin sijoittaminen on edelleen tärkeässä asemassa. Levitys kaipaa siellä edelleen suurta tukea ja suoraa osallistumista. Kirjastoihin sijoittaminen kantaa siellä hedelmää todennäköisesti vielä usean vuosikymmenen ajan, erityisesti missä vaikea köyhyys estää lukijoita ostamasta kirjaa tai käyttämästä internetiä.

2. Kääntäminen — Käännösten myönteinen ja laajeneva vaikutus aineelliseen levitystyöhön on valtava. Käännöstyön alueella edistyminen on ollut erinomaista viimeisen kahden vuosikymmenen aikana, ja jäljellä on vielä paljon tehtävää. Käännös on materiaalliseen levitykseen parhaiten sopiva työkalu. Ja tähän mennessä käännökset ovat olleet menestyksekkäin yritys vakiinnuttaa ilmoitus synnyinpaikkansa ulkopuo-

lille Urantian maaperälle. Niiden vaikutus on laajaa, korkeaa ja syvää.

Käännösten tukeminen on eräs alue, missä kaikki jäsenet voivat palvella yksilöinä tai ryhmänä paikallisissa, kansallisissa tai kansainvälisissä yhdistyksissä. Käännöstyön toteuttamiseksi löytyy useita apuvälineitä. Ensimmäisenä on niiden hallitsevan merkityksellisyiden korostaminen. Käännösten tärkeyden tiedottaminen ja niiden profiilin nostaminen ruokkii kiinnostusta ja tukea tälle aineellisen levityksen perusvaiheelle.

Seuraavaksi tarvitaan lahjakkaita kielentaitajia, varsinaisia kääntäjiä. Tämän käänteentekevän ilmoituksen käännöstyön monimutkaisuuden ja laadun varmistamisen koordinointi lepää Urantia-säätiön vastuulla. Kääntäjät ovat usein työhönsä omistautuneita lukijoita ja UAI:n jäseniä, jotka ovat myös ammattikäntäjiä. He ovat lukeneet englanninkielisen version ja haluavat sen olevan myös saatavilla heidän omalla äidinkielellään. He käsittävät sen verrattoman edun kun kirja voidaan tarjota kanssaihmisille heidän omalla kielellään. Tämä palvelu edellyttää erityistaitoja. Näiden taitojen soveltaminen on pitkäkestoista ja vaatii huomattavia varoja. Yhden laadukkaan käännöksen tekeminen vaatii vuosikymmenien tiimityöskentelyn ja pienen omaisuuden.

Taloudellinen tuki on tarpeen koko prosessin ajan. Lukijat voivat korvata käännöstyössä edellytettäviä puuttuvia taitojaan tukemalla taloudellisesti käännösrahastoja. Urantia-säätiö hyväksyy ja rajoittaa lahjoitukset käännösrahastoihin lahjoittajan määrittelemien ehtojen. Näitä erikoisrahastoja hallitaan huolellisesti ja käytetään vain tarvittaessa.

Käännösten levitystyön kriittinen osa on varmistaa, että jakelukanavat ovat kunnossa. Urantia-säätiö valvoo, että uudet käännökset vakiinnutetaan alkuperämaan vähittäismyyntiketjuihin ja tukkukaupan kirjamyynnin inventaarioihin. UAI:n jäsenet auttavat levittämään ilmoitusta tukemalla Urantia-säätiötä, kun johdokunnan jäsenet ryhtyvät painattamaan ja jakamaan ilmoitusta uudella kielellä. Jäsenet auttavat myös ostamalla ja lahjoittamalla uuden käännöksen kopioita äidinkielellään lukeville, erityisesti silloin kun osto tapahtuu paikallisessa kirjakaupassa. Kirjakauppiat pitävät hyvin myyviä kirjoja varastossaan. UAI ja Urantia-säätiö ovat toisistaan riippuvaisia usealla tasolla kun kyseessä on levitystyö.

Laadukkaiden käännösten tarve on niin suuri ja laajalle ulottuva, että laajenevia globaaleja organisaatioita kuten meidän, tarvitaan avustamaan niiden luomisessa ja jakelussa. Vuosikymmeniä ellei vuosisatoja kuluu ennen kuin lukijat voivat rauhoittua, varmana siitä, että ilmoitus on saatavilla ihmisperheen jokaiselle jäsenelle, näille sisarelle ja veljille heidän ymmärtämässään muodossa.

Nykyään seuraavat käännökset ovat painettuina ja jakelussa, espanjan, ranskan, suomen, venäjän, hollannin, korean, liettuan, portugalin (CD versio) ja romaniankielinen (CD versio). Lähimpänä painatusta ja julkaisua ovat italian ja saksankielinen. Parhailaan luomisvaiheen eri valmistumisasteissa ovat kiinan, japa-

nin, arabian, bulgarian, viron, farssin (persian), kreikan, puolan ja ruotsinkielinen.

Kun nämä käännökset ovat valmiit ja julkaistu niin pyöreästi kaksi kolmasosaa Urantian ihmisistä voi lukea *Urantia-kirjaa* omalla kielellään. Lukijat voivat olla tyytyväisiä siitä, mitä ensimmäinen ja toinen sukupolvi ovat käännöksiin liittyen saaneet aikaan. Tämä työ varmistaa ilmoituksen menestyksellisen juurtumisen maailmaan. Käännökset ovat sellaisia projekteja, joita UAI ja Urantia-säätiö voivat tehdä rinnakkain, tiiminä. Organisaatioiden keskeisen jatkuvan huolenpidon, päättäväisen keskittymisen ja koordinoitun palvelun kautta, meitä inspiroineet ilmoitetut tosiasiat ovat nyt muidenkin totuuden etsijöiden löydettävissä, riippumatta niiden siirtämiseen käytetystä kielestä.

3. Kirjamessut — Tämän alakomitean työnä on kiinnittää kansallisten ja paikallisten yhdistysten huomio *Urantia-kirjan* tuleviin esittelymahdollisuuksiin messuilla ja kirjastonhoitajien kokoontumistilaisuuksissa. Kirjamessut tarjoavat koetellun menetelmän todella arvostetulle ja organisoidulle aineelliselle levitystyölle, ollen myös helppopääsyinen suurimmalle osalle jäsenistöä. Kirjamessuilla on erityinen rooli, joka sisältää suuria mahdollisuuksia *Urantia-kirjan* levittämiseen suhteellisen matalalla profiililla, kohtuullisin kustannuksin, kahden kesken, työntäyteisessä kohtauspaikassa. Esittelemällä kirjaa sopivilla messuilla autetaan varmistamaan ilmoituksen ja URANTIA-nimen tunnetuksi tuleminen kirjojen kansallisilla ja kansainvälisillä kohtauspaikoilla sekä kirjojen ystävien mielissä.

Kaikkialla Urantialla pidetään tuhansia kirjamessuja joka vuosi ja jokaisella on oma erityinen teemansa. Monet ovat täysin sopivia meidän viestillemme hengen ylentämisestä ja ilmoitetuista tosiseikoista. Niille jäsenille, jotka haluavat esitellä ilmoitusta kirjamessuilla, on tarjolla teknistä ja aineellista tukea. Myyntikoju ja esittelyyn tarvittavia apuvälineitä on käytettävissä (erilaisia kirjatyyppisiä, käännöksiä, esittelylehtisiä jne.). Useat yhdistykset esittelevät jo kirjaa kirjamessuilla säännöllisesti. Jotkut suosivat mieluummin määrätyn tyyppisiä tilaisuuksia kuten holistisia messuja ja kirjastonhoitajien kokouksia.

Urantia-säätiö on aina osallistunut ammattimessuille varmistaakseen, että kirja on tunnettu julkaisijoiden valtapiirissä. Toisaalta UAI:n osallistuminen kirjamessuille tapahtuu normaalisti kuluttajan tai vähittäismyynnin tasolla. Tällä tavoin kirjateollisuuden molempien puolet tulevat katetuksi. Julkiset kirjamessut ovat erinomainen paikka esitellä kirjaa laajalle mutta rajatulle yleisölle.

Monilla jäsenillä on kokemusta kirjamessuilla tapahtuvasta levittämisestä ja he antaisivat mielellään kokemuksensa käytettäväksi jos joku yksilö, tiimi tai kokonainen yhdistys haluaisi järjestää kirjamessutapah-tuman. Kirjamessut eivät ole vaikeita mutta ne vaativat suunnittelua, harjoittelua ja henkilökuntaa. Kirjamessuihin liittyvää lisätietoa löytyy UAI:n sivulta: UAI PROJECTS.*

4. Vankien kyselyt — UAI vastaanottaa Urantia-säätiön välittämää vankien kyselyjä ja pyyntöjä. Säätiön lukijapalveluosasto aloitti niiden vastaanottamisen ja käsittelyn jo kauan sitten. Mutta muutaman viimeisen vuoden aikana niiden lukumäärä on lisääntynyt. Myöhään 2004 säätiö pyysi levityskomiteaa muodostamaan alakomitean näiden kyselyjen käsittelemiseksi. Tämän tyyppinen palvelu vaatii aikaa ja energiaa ja sitä tiimi pystyy parhaiten tarjoamaan.

Tätä alakomiteaa alettiin kutsua nimellä Prison Inquiry Response Team (PIRT) [Vankien kysymyksiin vastaajaryhmä]. Siihen kuuluu nykyään seitsemän jäsentä ja se toimii kahdella kielellä. Se on nyt ollut toiminnassa melkein vuoden. PIRT on tuonut satoja kirjoja USA:n vankiloiden asukkien käyttöön vuoden 2005 aikana. Tämä tietenkin lisää kiinnostusta. Joissakin tapauksissa se on edistänyt opintoryhmän muodostumista kun vanki toisensa jälkeen löytää ilmoituksen valon ollessaan kärsimässä rangaistusta pimeydestä.

Levityskomiteaan saapui noin kaksikymmentä kyselyä kuukaudessa vuoden 2005 aikana. Yleensä vangit pyysivät kirjaa lahjaksi. Tulevat kyselyt lajitellaan ja lähetetään PIRT-jäsenelle, joka sitten lähettää pakauksen, sisältäen kolme esittelylehtistä ja lahjoitussysteemiä selostavan saatekirjeen. Kirjat ovat ilmaisia (ne ovat hieman vaurioituneita ja ne oli palautettu Urantia-säätiölle), mutta postituskuluista laskutetaan seitsemän US-dollaria. Tämä maksu kattaa säätiön postituskulut ja estää samalla ilmaisten kirjojen vyöryn sekä takaa tämän ohjelman jatkuvuuden. Kuitenkin on olemassa myös erityinen rahasto, josta voidaan myös maksaa postituskuluja. Tämä rahasto perustettiin niille vangeille, jotka eivät pysty maksamaan edes lähetykskuluja. Niin kauan kuin tässä rahastossa on varoja ja säätiöllä on vahingoittuneita kirjoja, vangit voivat saada kirjan ilmaiseksi.

Ei merkitse mitään, että vain noin puolet vangeista maksaa lähetykskulut ja että vankilan säännöt melkein aina edellyttävät kirjojen tulevan suoraan julkaisijalta eikä keneltäkään muulta. Lahjoitettujen kirjojen pitää myös olla pehmeäkantisia versioita ollakseen vankilahallinnon hyväksymiä.

Vankien palautteet ovat erityisen ilahduttavia heidän löydettyään ilmoituksen. Kun totuudet olemassaolostamme ovat löytyneet niin mieli on vapaa tutki-maan Jumalan suuren universumin hengellisiä ulottuuksia vaikka ruumis vielä onkin vankilassa määrätyn ajan.

Jokainen näkee tämäntyyppisen levitystyön edut, mutta työtä ja resursseja tarvitaan. Kyselyt on suodattava ja tutkittava, tietopaketit on lähetettävä, vastaukset täytyy hoitaa ja lahjoitetut kirjat lähettää. Koko kierrokseen menee noin kuudesta kahdeksaan viikkoa aikaa. Käytetystä vaivannäöstä huolimatta kirjojen kylväminen vankiloihin on eräs aineellisen levityksen jännittävimmistä puolista PIRT-jäsenten mukaan.

Ilmoituksen levittämismahdollisuudet vankiloihin ympäri maailmaa ovat lukemattomat. Eräs paikallinen

yhdistys loi ja vei päätökseen suunnitelman kirjan sijoittamisesta maansa jokaiseen liittovaltion vankilan kirjastoon. Ja on UAI:n jäseniä, jotka johtavat yhden osavaltion rangaistuslaitoksessa opintoryhmää.

Näin UAI yhdistyy taas Urantia-säätiön kanssa tässä levityspalvelussa. Kun UAI voi vapauttaa säätiön henkilökunnan jäseniä tällaisista aikaa vievistä vastuista kuten tästä, jatkuvasti kasvavasta vankien kyselyistä ja pyynnöistä, jää heille enemmän aikaa muille ratkaiseville pyrkimyksille ilmoituksen levittämiseksi ympäri planeettaa.

On olemassa myös jäsenien ryhmä, joka on kirjeenvaihdossa vankien kanssa liittyen esille nouseviin kysymyksiin ilmoituksen ymmärtämisen ja yhdistymisen edistyessä. Heillä on samat kysymykset kuin kaikilla muillakin lukijoilla on jossakin vaiheessa. Tämä palvelu toimii nykyisin sekä englanniksi, että espanjaksi.

5. Lukijayhteydet — Tämä alakomitea on yhteydessä lukijoihin, jotka ovat antaneet nimensä ja numeronsa Urantia-säätiölle, jollekin UAI:n jäsenkomitealle tai ovat rekisteröityneet meidän verkkosivulle. He haluavat tulla luetteloiduksi yhteyshenkilöksi lukijayhteisössä. Lukijatiedustelut antavat mahdollisuuden palvella esiin tulevia pitkäaikaisia lukijoita, jotka haluavat liittyä muihin lukijoihin/uskoviin veljellisen opiskelun ja levitystyön puitteissa. He ovat UAI:n uusien jäsenten mahdollinen varastomme. Lukijatiedustelut ovat veljeyden siemeniä, jotka lopulta kantavat ystävyyden, luovuuden, palvelun ja voimavarojen satoa.

Lukijatiedustelujen jakeluverkosto on jo perustettu ja toimii joustavasti, kiitos UAI:n virkailijoiden ja jäsenten paikallisesta, kansallisesta ja kansainvälisestä yhteistyöstä. UAI:n kasvu ja tulevaisuus riippuu täysin tämän verkoston laadukkaasta ja asianmukaisesta käytöstä. Levitystyömme liittyy lukijatiedustelujen verkoston siten, että se varmistaa UAI:n opiskelijoiden, opettajien ja työnsä omistautuneiden levittäjien saannin. Tämä levityskomitean vastuiden haara kasvoi nyt jo lopetetusta, ennen itsenäistä aikaa olleesta ”yhteyksienluontikomiteasta”.

Lukijatiedustelukomitean päämääränä on olla yhteydessä kaikkiin lukijoihin, jotka ovat tällaista yhteyttä toivoneet. He etsivät tavallisesti veljellisiä suhteita muihin lukijoihin ja/tai opintoryhmiin ja monet toivovat voivansa tehdä levitystyötä samanmielisten lukijoiden rinnalla. Lukijatiedustelujärjestelmä edistää levitystä koska se turvaa UAI:lle loppumattoman varaston monipuolisia työntekijöitä, taitoja ja paikkakuntia. Nykyisin UAI:hin saapuu lukijatiedusteluja noin yksi tiedustelu päivässä.

YHTEENVETO

Tämä artikkeli vain hipaisee levityksaiheen pintaa. Paljon enemmänkin on kirjoitettu. Ehkä tri. Sadler oli ensimmäinen, joka kirjoitti tästä aiheesta. Tässä osa hänen tekstistään:

”Meille annettiin *Urantia-kirjan* julkaisun aikoina monia ehdotuksia koskien tulevassa levitystyössä käytämiämme menetelmiä. Näistä ohjeista voidaan tehdä seuraava yhteenveto:

1. Tutkia niitä menetelmiä, joita Jeesus käytti esitellensä tehtävänsä maan päällä. Huomioitava kuinka hiljaisesti hän aluksi työskenteli.

2. Meitä kehoitettiin välttämään kaikkia yrityksiä varhaisen ja näyttävän tunnustuksen saamiseksi.

Yksi seikka on kuitenkin tehtävä selväksi. Mitään häiriötä ei saa aiheuttaa sekaantumalla kenenkään yksilön tarmokkaisuun ja innostuneisiin pyrkimyksiin esitellä *Urantia-kirjaa* tuttavilleen ja yhteisöilleen.”**

USA:n Kentin yliopiston filosofian laitoksen professori Jeffrey Wattles julkaisi hiljattain uudelleen merkittävän artikkelin levitystyöstä. Se on julkaistu vuoden 2005 Journalin kahdessa viimeisessä numerossa. Se laadittiin yli kaksikymmentä vuotta sitten ja se on nykyäänkin edellytyksenä kaikille vakavasti otettaville tutkimuksille niistä haasteista, joita kohtaamme ilmoituskirjan levitystyössä. Otsikkona on: ”*Urantia-kirjan* levittäminen ja näkökanta sen julkaisuuteen.”*** Tämä artikkeli on ilmoituksen perinnöksi saaneiden ihmisten, ja sen kirjoittaneiden taivaallisten olentojen viisauden ja ohjeiden kokoomateos. Se on hieman yli kaksikymmentä sivua pitkä ja se koottiin vuonna 1983 ja on nykyään saatavilla englanniksi, espanjaksi, ranskaksi ja suomeksi. Professori Wattles on kirjoittanut tästä ja tähän liittyvistä aiheista monia artikkeleita, jotka kaikki ovat sopuosinnussa ilmoituksen syvällisten tarkoitusten kanssa ja ohjaavat lukijoita kohti viisasta levitystyötä.***

1999 Urantia-säätiön nykyinen presidentti Seppo Kanerva julkaisi oivallisen ja lyhyen artikkelin nimeltään ”*Urantia-kirjan* ohjeet sanoman levittämisestä”, josta tämä artikkeli sai paljon innoitusta.**** Kirjan kirjoittajat jättivät meille suuren viisauden helmen sanoessaan:

– *Vauraus ei ole luonnon antama lahja, vaan se on ponnistelun, tietämisen ja organisoitumisen tulos.* [773:3]

Tämä näkemys voi ohjata meitä organisoidessamme levityssponnistuksiamme vaikka emme työllämme tavoittelekaan vaurauden kartuttamista. Sen sijaan haluamme luoda palvelun vaurauden pois antamista varten. Meillä on jo *Urantia-kirjassa* kaunopuheinen lähde puhtainta tietoa planeetalla. Siksi meidän täytyy ainoastaan organisoida tavoitteemme ja toteuttaa huolellisesti suunnitelmamme jakaa (niiden kanssa, jotka haluavat sitä) yltäkylläiset, ilmoitukseen sisältyvät rikkaudet.

Tekstin levittäminen kirjamesujen, kirjastojen, käännösten ja vankiloihin sijoittamisen kautta on vain osa levitysprosessia. Opetusten levittäminen ”ystävällisen rakkauden viruksen avulla” on toinen ja tärkeämpi osa. Opetusten eläminen todeksi edesauttaa ilmoituksen leviämistä tavalla, jota planeetan päällelyttäminen Urantia kirjoilla ei pysty tekemään.

Opetusten elämisen lisäksi levittäminen tarkoittaa, että varmistamme *Urantia-kirjan* saatavuuden muille

totuuden etsijöille vaikka emme koskaan tapaisikaan saajaa Urantialla ollessamme. Monet lukijat eivät koskaan saa tietää kuka heille esitteli kirjan, koska se löytyi kirjastosta, huomattiin kirjamessuilla tai havaittiin internetissä. Se on UAI:n todellista aineellista levitystyötä. Sillä on suuri arvo, mutta on olemassa oikeita ja vääriä levitysmenetelmiä. Apostolien virkaanasetteluvussa keskiväliolennot laajentavat Jeesuksen ohjeita kuinka näyttää meidän valoamme:

Vaikka valo karkottaa pimeyden, se voi kuitenkin olla myös niin "sokaisevaa", että se hämmentää ja turbauttaa. Meille annetaan kehoitus antaa valomme loistaa niin, että lähimmäisemme ohjautuvat runsaamman elämän uusille ja jumallaisille poluille. Valomme tulisi loistaa siten, ettei se vetäisi huomiota itseemme. Jopa kutsumusta voidaan käyttää tehokkaana "beijastimena" tämän elämän valon levittämiseksi. [1572:5]

UAI on niiden lukijoiden yhdistys, jotka ovat omistautuneet opiskelemaan ja levittämään opetuksia yhdessä. Jäsenet haluavat luonnollisesti opiskella ja kylvää ilmoituksen siementä muiden kanssa, jotka myös tunnistavat sen suunnattoman terveellisen vaikutuksen sairaalloselle planeetalle.

UAI:n ja levityskomitean nyt toiminnassa olevat tai suunnitellut aktiviteetit, käyttävät pienten lisäysten, koossa pysyviä ja huomiota herättämättömiä menetelmiä. Näiden menetelmien tulisi osoittautua ajan mittaan tehokkaiksi jos niitä vain käytetään viisaasti. Tähän levitystyöhön ryhtyneille yksilöille palvelu tulee aina olemaan antoisaa. Palveleminen luo tyydytyksen tunteita ja innostaa samalla sekä antajassa, että vastaanottajassa halua lisääntyvään palveluun.

Levityskomiteassa on nyt tarjolla palveluvirkoja kansainvälisen työn tasolla. Tarvitaan jäseniä auttamaan organisoitaessa laajempaa sijoitusohjelmaa kirjastoihin, jolloin sijoitettaisiin kirja kaikkiin kirjastoihin jotka sen hyväksyvät. Työntekijä tarvitaan järjestämään ja koordinoimaan kirjamessujen esittelyjä. Kaukokatseisia jäseniä etsitään parantamaan käänösprosessia ja kohottamaan mielenkiintoa. PIRT ja lukijatiedustelujen alakomiteat ovat nyt täysin miehitettyjä. Vaikka työskentelisit paikallisella, kansallisella tai kansainvä-

sellä tasolla niin palveluasi arvostetaan. Se yhdistyy kaikkien muidenkin palveluun, jotka antavat arvoa tälle ilmoitukselle ja haluavat tehdä jotakin sen edistämiseksi.

Levityskomitean neljä projektia viidestä on näkyvillä UAI:n julkisella verkkosivulla (lukijatiedustelujen verkko ei ole näkyvillä). Tämä verkkosivu toimii UAI:n aineellisen levitystoiminnan tiedon ja ohjeiden kohtauspaikkana. *

Kiitos UAI:n jäsenten avustuksille, levityskomitea on pystynyt kylvämään kirjoja monien maiden alueilla ympäri maailmaa. Vuonna 2005 kirjoja lähetettiin joukoittain Afrikan, Aasian ja Euroopan maihin. Lisää kylvöä on suunnitteilla tuleviksi vuosiksi. Tämänhetkinen kylvö tuottaa paljon hedelmiä myöhemminä vuosina. *Urantia-kirjan* julkaisemista seuranneena vuotena myytiin vain kolme kirjaa, mutta vuonna 2004 luku oli lähes 20 000.

Se, kuinka tehokas sukupolvemme on levittäessään ilmoitusta aineellisella ja hengellisellä alueella, määrittelee sen havaittavan hyödyn määrän ja laadun, jolla *Urantia-kirjan* ilmoitus muuttaa planetaarista kulttuuria.

Viitteet:

* UAI-projektien sivu: <http://www.urantia-iaa.org/projects.html>

** Tri. Sadler. "History of the Urantia Movement" [Urantia-liikkeen historia] 1966, julkaisematon

*** The Dissemination of *The Urantia Book* and Statement on Publicity [Urantia-kirjan levittäminen ja näkökanta sen julkisuuteen] http://www.personal.kent.edu/~jwattles/pub_533.htm

**** What Does *The Urantia Book* Instruct Concerning the Dissemination of Its Teachings [Urantia-kirjan ohjeet sanoman levittämisestä], Urantia-säätiön presidentti Seppo Kanerva:

<http://www.urantia.org.au/anzura/pdf/iles/seppo.pdf#search='kanerva%3B%20dissemination%3Burantia'>

Kääntänyt Martti Vanninen

Archaeopteryx lentää liihottaa

SEPPO KANERVA

Suomi

Vuonna 2002 julkaistu englantilaisen mikropaleontologi Paul Chambersin kirjoittama laajahko esse *Bones of Contention*¹ saattaa olla viimeisin tieteellinen yhteenveto siitä, mitä ornitologit eli lintujentutkijat ja paleontologit eli muinaisen elollisuuden kivettyneiden jäännösten – fossiilien – tutkijat uskovat saaneensa selville ja tietävänsä lintujen alkuperästä ja evoluutiosta. Ei liene yleisesti tiedossa, että sekä paleontologia että ornitologia kiistelevät siitä, mistä linnut

aikanaan ilmaantuivat, sekä siitä, miten siivekkäiden ja höyhenellisten eläinten fossiililöydöksiä tulisi tulkita ja ymmärtää. Aivan oma lukunsa on se, miten *Raamatun* luomiskertomukseen uskovat kirkonmiehet – ja heidän rinnallaan myös Darwinin evoluutioteorian hylkäävät kristilliset tiedemiehet – selittävät kyseiset fossiilit. Mutta ennen kuin paneudumme nykytieteen näkemyksiin lintujen evoluutiosta, palauttakaamme mieleen, mitä *Urantia-kirja* tästä asiasta paljastaa.

Urantia-kirja ja lintujen evoluutio

Elämänkantajat toivat biologisen elämän Urantialle noin 550 miljoonaa vuotta sitten, ja he kotiuttivat sen kolmeen kaukana toisistaan sijainneeseen kohtioon. Heidän tuomaansa elämänplasmaan oli koodattuna koko se elollisuuden evoluutio, joka noin 50 miljoona vuotta sitten tuotti ensimmäiset istukalliset nisäkkäät ja joka lopulta, noin miljoona vuotta sitten, päätyi Andonin ja Fontan, ensimmäisten ihmisten, ilmaantumiseen kädellisten heimosta. Biologinen evoluutio jatkui uusia lajeja yhtäkkisesti tuottaen siis suunnilleen 550 miljoonaa vuotta. Vaikka olemassa olevissa lajeissa tapahtuukin yhä muutoksia, uusia eliölajeja ei enää muodostu; biologisen elämän koodin sisältämät potentiaalit ovat uusien lajien ilmaantumisen osalta aktuaalistuneet.

Osapuilleen 450 miljoonaa vuotta sitten kasvikunta ja eläinkunta erottuivat toisistaan; monisoluiset eläimet muotoutuivat. Noin 400 miljoonaa vuotta sitten ilmaantui trilobiittien lopulta kymmeniätuhansia lajeja käsittänyt merieliökanta, joka 140 miljoonaa vuotta maailman meriä hallittuaan hävisi elollisuuden piiristä noin 260 miljoonaa vuotta sitten. Ensimmäinen selkärankaisten eläinten, kalojen, laho ilmestyi maailman meriin niveljalkaisten piiristä yhtäkkisesti noin 250 miljoonaa vuotta sitten. Biologiseen koodiin sisällytynyt sammakoeläinten potentiaali aktuaalistui yhtäkkiä sekä niveljalkaisten että kalojen lahkosta noin 210 miljoonaa vuotta sitten (680:7; 732:4), ja eläinkunta kipusi sen myötä kuivalle maalle. Kuivan maan paljon aiemmin valloittanut kasvikunta oli jo tuottanut siemenkasvit. Suunnilleen 140 miljoonaa vuotta sitten sammakoiden parista ilmaantui yhtäkkiä matelijoiden runsaslukuinen ja monimuotoinen laho, joka melko pian tuotti myös yhtä monimuotoisen hirmuliskojen eli dinosaurusten heimon. Dinosauruksia oli hirmuisen suuria ja myös hyvin pieniä. Dinosauruksiin luetut, noin 110 miljoonaa vuotta sitten ilmaantuneet pterosauruset² eli lintuliskot kykenivät lentämään. Dinosaurusten 100 vuosimiljoonaa jatkunut valtakausi alkoi vähitellen taantua, mutta ne hävisivät elollisten joukosta lopullisesti vasta noin 35 miljoonaa vuotta sitten. Noin 55 miljoonaa vuotta sitten matelijoiden lahkosta ilmaantui yhtäkkiä lintujen laho ja 50 miljoonaa vuotta sitten istukallinen nisäkäs. Nämä kaksi lahoa ottivat sen jälkeen haltuunsa biologisen näyttämön keskustan ja hallitsevat sitä edelleen.

Lentokykyisten matelijoiden ja lintujen evoluutiosta todetaan *Urantia-kirjan* III osassa, että ensimmäiset lentävät eläimet olivat lintuliskoja, pterosaurusia:

110.000.000 vuotta sitten – – maalla käyty katkera olemassaolotaistelu pakotti kaksi muuta [dinosaurusten] tyyppiä etsimään turvaa ilmasta. Mutta nämä ilmassa liikkuneet lintuliskot eivät olleet myöhempien aikojen varsinaisten lintujen kantamuotoja. Ne kehittivät ontollisista hyppivistä dinosauruksista, ja niiden siivet olivat muodostukseltaan lepakon siipien kaltaisia kärkivälin ollessa kuudesta yli seitsemään metriä. Nämä muinaiset lentävät matelijat kasvoivat yli kol-

men metrin pituisiksi, ja niiden lenat olivat erilliset ja muistuttivat paljon nykyisten käärmeiden lenkoja. Jonkin aikaa näytti siltä, että nämä lentävät matelijat olisivat olleet onnistunut kehitystulos, mutta ne eivät sittenkään kehittyneet sellaiseen suuntaan, että ne olisivat kyenneet säilymään elollisuuden joukossa ilmassapurjehtijoina. Ne edustavat niitä lintujen edeltäjiä, jotka eivät selviytyneet tätä pidemmälle. [688:4]

Maaperästä on löydetty suuri määrä näiden kauan sitten hävinneiden suurikokoisten lentävien mutta höyhenettömien dinosaurusten fossiileja. Pterosauruset eivät ole tieteen kiistakapuloina.

60.000.000 vuotta sitten – – Aikaisempien kausien ka-laavat ja uivat esilinnut eivät olleet menestyneet ilmassa. Samaa on sanottava lentävistä dinosauruksista. Ne olivat lyhytaikaisia lajeja, jotka kuolivat ennen pitkää sukupuuttoon. Nekin jou-tuivat kokemaan dinosaurusten kohtalon eli tuboutumaan, sillä niillä oli aivoainesta ruumiinkokoon verrattuna aivan liian vähän. Tämä toinen yritys tuottaa ilmassa purjehtivia eläimiä epäonnistui. [691:2]

Kohdassa puhuttaneen paleontologeilta archaeop-teryx³-nimen saaneesta lentävästä ja höyhenpeitteisestä liskosta, joka on ollut tieteen kiistakapulana kohta 150 vuotta.

55.000.000 vuotta sitten evoluution kulkuun painoi jäl-kensä ensimmäisten varsinaisten lintujen yhtäkkinen ilmestyminen. Kysymyksessä oli pieni kyyhkysen kaltainen luontokap-pale, josta tuli koko linnuston kantamuoto. Tämä oli kolmas maan päälle ilmestynyt lentävän eläimen tyyppi, ja se ilmaantui suoraan matelijoiden ryhmästä, ei samaan aikaan eläneistä lentävistä dinosauruksista. Ja niin tämä aikakausi tulee tunne-tuksi lintujen aikakautena samoin kuin matelijoiden taantu-misen kautena. [691:3]

45.000.000 vuotta sitten – – Suuri strutsin kaltainen maalintu kehittyi niin, että siitä tuli kolme metriä korkea, ja se muni kerrallaan munan, joka oli kooltaan kaksikymmentä-kaksi kertaa kolmekymmentäkolme senttimetriä. Nämä olivat myöhemmin ilmaantuneiden jättiläiskokoisten matkustajalintu-jen kantaisät, jotka olivat todellakin varsin älykkäitä ja jotka yhteen aikaan kuljettivat ihmisiä ilmojen balki. [694:1]

Matkustajalinnuista eli fandoreista todetaan, että ne kuljettivat ihmisiä vielä Aatamin ja Eevan aikaan, mut-ta kuolivat sukupuuttoon yli 30.000 vuotta sitten.

Sammakoista kehittivät matelijat, suuri eläinlahko, joka on käytännöllisesti katsoen sammunut, mutta joka ennen pois-tumistaan olemassaolon piiristä pani alulle koko lintujen lah-kon ja lukuisat nisäkkäiden luokat. [732:6]

Ihmistä edeltäneessä kehityksessä astuttiin kenties suurin yksittäinen harppaus silloin, kun matelijasta tuli lintu. Nykyi-set lintutyytit – kotkat, sorsat, kyyhkyt ja strutsit – polveutu-vat kaikkei kauan sitten eläneistä valtavan kookkaista mateli-joista. [732:7]. Kohdassa 732:8 todetaan sammakosta matelijoiden kautta polveutuvien lintujen heimon ole-van osittain edistyvä.

Lintujen ja hyönteisten lisäksi lentäviä eläimiä ovat myös lepakot, jotka ovat istukallisia nisäkkäitä ja eivät missään tapauksessa polveudu lentävistä dinosaurus-sista eivätkä ole sukua linnuille. Lepakot ilmaantuivat paljon lintuja myöhemmin, sillä istukalliset nisäkkäät ilmestyivät dinosaurusten heimosta vasta noin 50 mil-

joonaa vuotta sitten.

Ilmoituksen perusteella saamme siis pitää totena sitä, että lentäviä korkeampia eläintyyppisiä on esiintynyt kolme, joista kaksi on menehtynyt ja jäljellä on vain lintujen laho.

Pterodactylus ja archaeopteryx

Pterosaurusten eli lintuliskojen heimoon kuului monia lajeja. Kookkaimmille on annettu nimi pterodactyli⁴, Erialaisten pterodactylusten fossiileja on vuoden 1842 jälkeen löydetty satoja. Useat niistä ovat erittäin hyvin säilyneitä, niin että ihopoimutkin ovat nähtävissä fossiilien pinnassa. *Urantia-kirjan* kuvaus pterodactyluksista (688:4) vastaa täsmälleen fossiilien perusteella muodostuvaa käsitystä. Pterosaurukset olivat höyhenettämiä ja kookkaita; niillä oli pitkä häntä, liskon pää ja hampaallinen kita sekä lisäksi lepakon siipien kaltaiset siivet. Siipien etureunassa oli teräviä kynsiä, joiden varassa eläin saattoi kiipeillä puissa.

Hyvin pian kiistakapulaksi päätyneet höyhenpeitteisen, sekä linnulta että liskolta näyttävän eläimen ensimmäinen fossiili löydettiin yhdestä Solnhofenin kalkkikivikaivoksista Pappenheimin lähistöltä Etelä-Saksasta vuonna 1861. Solnhofenin seudun kaivosten kalkkikiveä käytettiin yli kahdensadan vuoden ajan myös kivipainoissa. *Urantia-kirjassa* tästä kivistä kerrotaan näin:

120.000.000 vuotta sitten – – *Juuri tämän upoksisaaolon aikana muodostui Etelä-Saksan kaunis litografikivi, kerrostumat, joissa sellaisetkin fossiilit kuin muinaisaikaisten hyönteisten tavattoman hauraat siivet ovat säilyneet kuin eilisestä.* [687:7]. Kyseiset Etelä-Saksan seudut nousivat Eurooppaa valtaosin peittäneestä merestä vasta noin 50 miljoonaa vuotta sitten.

Todettakoon sivumennen, että geologia ei osaa ajoittaa maan kivikähän kerroksia ja alueita läheskään oikein; ne ajoitetaan aivan liian varhaisiksi ja vanhoiksi. Kysymys on kymmenien miljoonien vuosien virheistä. Esimerkiksi jurakausi (dinosaurusten valtakausi) ajoitetaan geologiassa ja paleontologiassa aikakaudelle 205—140 miljoonaa vuotta sitten; oikea ajoitus on 125—100 miljoonaa vuotta sitten. Jurakausi ei toisin sanoen ollut ilmoituksen tietojen valossa vielä alkanutkaan, kun se tieteen käsityksen mukaan oli päättynyt jo 15 miljoonaa vuotta aikaisemmin.

Solnhofenin kalkkikiveen oli kivettyneet siis muuta kuin hyönteisten hauraita siipiä, sillä vaikka Pappenheimin seudun kaivoksista peräisin olevat paleontologiset löydökset ovat tosiaankin tunnettuja hyvin säilyneistä hyönteisfossiileistaan, ne ovat sitä myös erinomaisten pterodactylus-fossiiliensa vuoksi.

Solnhofenin kaivoksesta vuonna 1861 löytynyt ensimmäinen ja vuonna 1877 löydetty toinen selvästi saman lajin paremmin säilynyt fossiili poikkesivat merkittävästi pterodactyluksista. Nämä fossiilit ajoitettiin 150 miljoonaa vuotta vanhoiksi. Ilmoituksen perusteella tiedämme, että ajoitus on kymmeniä miljoonia

vuosia liian vanha. Kalkkikivi, josta ne löydettiin, alkoi muodostua vasta noin 120 miljoonaa vuotta sitten, ja ilmoitus kertookin kyseisten eläinten ilmaantuneen noin 110 miljoonaa – ei suinkaan 150 miljoonaa – vuotta sitten.

Solnhofenin kivettyneet eläimet olivat selkeästi höyhen- ja sulkapeitteisiä, ja höyhenet ja sulat olivat jota kuinkin nykyisten lintujen höyhenten ja sulkien kaltaisia. Kysymyksessä ei voinut olla muu kuin lentävä eläin. Kummankin siiven etureunassa oli kaksi terävää kynttä kiipeilyä varten. Eläimen kallo oli vahvasti dinosauruksen kallon kaltainen ja suu oli kuin dinosauruksen kita lukemattomine pienine hampaineen; se ei näyttänyt vähääkään linnun nokalta. Eläimen sulkapeitteinen häntä, vaikka olikin osa selkärankaa, muistutti silti hämmästyttävästi linnun pyrstöä, ja luurangossa olivat hallitsevina linnuille ominaiset piirteet. Eläin sai tieteellisen nimen archaeopteryx. Ensimmäinen archaeopteryx-fossiili päättyi monien vaiheiden jälkeen Lontoon British Museumiin, joka maksoi siitä kovan hinnan. Se on edelleen museon merkittävimpiä ja varjelluimpia esineitä. Toinen archaeopteryx-fossiili on Berliinissä. Myöhemmin on löydetty vielä viisi archaeopteryx-fossiilia, joista yksi on Hollannin Haarlemiin museossa.

Lontoossa paleontologit, ornitologit, biologit ja muut eläintieteilijät pääsivät vuodesta 1862 lähtien tutkimaan fossiilia. Ja sitten alkoi rähinä. Fossiili oli jo löytöhetkestään alkaen herättänyt suuria intohimoja ja kiivailuja. Paleontologit, ornitologit, biologit, muut tiedemiehet, anglikaanipiispat ja -papit sekä niin kutsuttu suuri yleisö kävivät fossiilista ja samalla yleisesti evoluutioteoriasta ajoittain raivoisaa keskustelua lehdistön palstoilla ja suurissa yleisötilaisuuksissa. Kiistaa voimisti se seikka, että Charles Darwin oli v. 1860 julkaissut suurta huomiota herättäneen teoksensa *The Origin of Species* (suom. *Lajien synty*), jossa hän esitti luonnonvalintaan perustuvan evoluutioteoriansa. Väitelyjen kiistakapuloina oli koko joukko kysymyksiä: Onko archaeopteryx lintu vai lisko? Mistä se polveutuu? Onko archaeopteryx nykyisten lintujen kantaumuoto? Missä järjestyksessä linnut ja liskot maailmaan ilmaantuivat? Onko archaeopteryx evoluution vai luomistyön aikaansaannos? Onko archaeopteryx darwinilaisten kaipaama ”puuttuva rengas” liskojen ja lintujen välillä? Väittely levisi pian Lontoosta maailman tiedeyhteisöön. Näihin kysymyksiin ei uusista fossiililöydöistäkään huolimatta löydetty yleisesti hyväksyttyä vastausta sen paremmin 1800- kuin 1900-luvullakaan. Kiistely jatkuu.

Raamattuun uskovat piispat, papit ja tiedemiehet eivät yleensä hyväksy evoluutioteoriaa. Useat heistä uskovat maailman olevan noin 7000 vuotta vanha. Jumala loi kaiken, myös archaeopteryxin, linnut, dinosaurukset, liskot ja muut kuudessa päivässä ja seitsemäntenä päivänä hän lepäsi – tai koska Jumalan silmissä yksi päivä on kuin tuhat vuotta ja tuhat vuotta kuin yksi päivä, niin ehkä luominen tapahtui kuitenkin 6000

vuodessa, sillä kuusi päivää tuntuu hiukkasen lyhyeltä ajalta Jumalankaan suoriutua niin vaativasta työstä. Kiiivaimmat raamattu-uskovat ovat jopa sitä mieltä, että Jumala loi myös maaperästä löytyvät fossiilit. Niille, jotka eivät *Raamattuun* ihan näin kirjaimellisesti usko vaan jotka hyväksyvät sellaisen näkemyksen, että uudet eläinmuodot kehittyivät aikaisemmista eläinmuodoista, tuottaa päänvaivaa *Raamatun* luomiskertomukseen sisältyvä selonteko, jonka mukaan linnut luotiin ennen maaeläimiä; tosiasiat puhuvat vahvasti sen puolesta, että maaeläimet olivat olemassa ennen lintuja. Dogmaattinen teologia ja jumalallinen tiede vievät varsin harhaisiin päätelmiin.

Evoluutioteoriaa totena pitävät paleontologit uskovat yleisesti, että höyhenpeitteinen ja lentokykyinen archaeopteryx-lisko oli eläin, josta linnut hyvin pian polveutuivat. Archaeopteryx-laji ja linnut elivät samaan aikaan, kunnes archaeopteryx kuoli sukupuuttoon. He uskovat, että eläinlähkänä dinosaurukset eivät kuolleet kokonaan sukupuuttoon vaan että heimo jatkaa elämänsä lintujen hahmossa. Mutta paleontologeissa on niitäkin, jotka uskovat archaeopteryxin olleen ei suinkaan dinosaurus, josta linnut ilmaantuivat, vaan itsessään jo varhainen lintulaji.

Väittelyyn osallistui myös kaksi nimekästä astronomia. He olivat kehittäneet teorian panspermiasta⁵. Teoria väittää, että yksisoluisia eliöitä kuten viruksia esiintyy avaruudessa parvina, ja Maan joutuessa radallaan tällaiseen parveen näitä eliöitä tunkeutuu planeetalle, jossa ne saavat aikaan muutoksia eliökunnassa ja aiheuttavat tauteja. He esittivät vuonna 1978, että evoluutio ei ollut jatkuvaa ja tasaista, vaan tapahtui tiettyinä ajankohtina pyrähdysittäin ja että evoluutiossa esiintyneet ja esiintyvät äkilliset hyppäykset eivät ole tulosta luonnonvalinnasta. Tämä näkemys ei sinänsä ole kaukana *Urantia-kirjan* ilmoittamasta totuudesta, mutta kaksikon teoria ei valitettavasti jäänyt tähän. He väittävät nimittäin lisäksi, että nuo äkilliset muutokset ovat tulosta maapallon ulkopuolelta peräisin olevista ”geneettisistä myrskyistä”, joiden aiheuttajana on panspermiä.

Ornitologit, vaikka yleisesti uskovatkin evoluutioteoriaan, eivät kuitenkaan hyväksy näkemystä, jonka mukaan linnut polveutuisivat archaeopteryxistä. Heidän keskuudessaan vaikuttaa voimakkaasti jopa ”puolueeksi” kutsuttu ryhmä LEOD eli ”linnut eivät ole dinosauruksia”⁶. Puolueeseen kuuluvat uskovat, että lintu ja dinosaurukset elivät samaan aikaan ja polveutuivat kummatkin aikaisemmin eläneestä tuntemattomasta krokotiilinkaltaisesta matelijalajista. On myös ornitologeja, jotka uskovat kaikkien lintujen polveutuvan suuresta strutsin eli kamelikurjen kaltaisesta lentokyyttömästä eläimestä, joka puolestaan polveutui tunnistamattomasta matelijasta.

Darwinilaisille archaeopteryx tuli kuin Herran lahja. Darwinin teorian mukaan eliölajit syntyivät luonnonvalinnan kautta aikaisemmista lajeista siten, että ympäristöolosuhteisiin reagoiminen ja lajitoerien suorittama heikompien yksilöiden hävittäminen muuntavat

lajia pitkän ajan kuluessa, ja niin laji muuttuu lopulta toiseksi. Darwin esitti teoriansa v. 1860. Se otettiin vastaan tyrmistynein ja raivoisin vastalausein. Tiedeyhteisön valtaenemmistö ja kirkko kokonaisuudessaan esiintyivät ritirinnan mokomaa teoriaa tuomitessaan ja torjuessaan. Vastustajat uskoivat ja uskovat edelleen, että lajit eivät muutu toisiksi; ainoat muutokset ovat lajien sammumisia ja sukupuuttoon kuolemisia. Vastustajille tarjosi vahvan aseensa se tosiseikka, että darwinilaisilla ei ollut esittää lajien välisten siirtymävaiheiden fossiileja tai muita todisteita; evoluutiosta toisin sanoen ”puuttui renkaita”, jotka vain voisivat todistaa Darwinin teorian paikkansa pitäväksi. Mutta nyt voitonriemuisilla darwinisteilla oli esittää archaeopteryx. Sitä ei voinut luokitella sen paremmin dinosaurukseksi kuin linnuksikaan, joten se oli eittämättömästi lintujen ja dinosaurusten väliltä ”puuttuva rengas”.

Urantia-ilmoitus, joka kutsuu archaeopteryxiä dinosaurukseksi, neuvoa kuitenkin, ettei puuttuvia renkaita koskaan löydetä, sillä niitä ei ole koskaan ollutkaan: *ette kuitenkaan kykene löytämään – ybdistäviä renkaita eläinkunnan suurten lajien väliltä ettekä ihmistä edeltäneiden korkeampien eläintyyppien ja ihmisrotuja edustavien alkuuimien väliltä. Nämä niin kutsutut ”puuttuvat renkaat” jäävät iäksi puuttumaan siitä yksinkertaisesta syystä, ettei niitä ole koskaan ollutkaan.* [669:3] Darwinin jumalaton tiede ei usko todeksi ennalta laaditun kaavan ja koodin mukaan tapahtuvaa evoluutiota, jossa muutokset ilmenevät yhtäkkisinä ilman edellä käyvää vähittäistä muuttumista. Darwinismin argumentoima luonnonvalinta on sen sijaan kokonaan mekaanista ja sattumanvaraista. Urantia-ilmoitus opastaa parempaan ymmärrykseen ja auttaa käsittämään, että eliömaailmassa esiintyvä sopeutuminen ympäristön olosuhteisiin ja vaatimuksiin ja siitä johtuva muuttuminen ovat nekin ennalta suunniteltuja.

Confuciusornis⁷ – aito lintu

Fossiilia, joka edustaisi *Urantia-kirjan* kohdassa 691:2 mainittuja, noin 60 miljoonaa vuotta sitten ilmaantuneita kahlaavia ja uivia esilintuja ei ole varmuudella löydetty. Toisin sen sijaan on 55 miljoonaa vuotta sitten ilmestyneen todellisen linnun laita: fossiili on aivan hiljattain löytynyt, ja löydös osoittaa *Urantia-kirjassa* ilmoitetun tiedon sana sanalta paikkansa pitäväksi!

1990-luvun alkuvuosina kiinalaiset paleontologit havaitsivat, että pimeillä fossiilimarkkinoilla oli vilkasta. Kävi selville, että Liaoningin provinssi, noin 400 kilometriä Beijingin pohjoispuolella, oli markkinoille tulvivien eläinfossiilien alkulähde. Alueella oli laajalti avolouhoksia, joista paikallinen väestö louhi rakennuskiveä. Louhittaessa paljastui vähän väliä fossiileja, jotka päätyivät mustaan pörssiin. Fossiilit osoittautuivat dinosaurusten ja muiden matelijoiden mutta myös ennen tuntemattomien eläinten kivettyneiksi jäännöksiksi. Liaoningin louhokset ovat tulivuoren lähistöllä sijainneen muinaisen järven pohjaa, joka on virheellisesti ajoitettu 120 miljoonaa vuotta vanhaksi. Tämä virheel-

linen ajoitus on saanut paleontologit nyttemmin uskomaan, että lintujen evoluutio alkoi jo 120 miljoonaa vuotta sitten. Kiinalaiset paleontologit kutsuivat avukseen amerikkalaisornitologeja tutkimaan muuatta omista Liaoningin fossiilia, joka näytti linnulta, mutta joka ei ajoituksensa puolesta heidän mielestään voinut olla lintu. Lintujen nimittäin arveltiin ilmaantuneen noin 70 miljoonaa vuotta sitten, ja fossiili oli 120 miljoonaa vuotta vanha.

Fossilioituneella eläimellä oli linnun kallo ja sarveisaineesta muodostunut linnun nokka, sen luusto oli linnun luusto, se oli höyhenpeitteinen ja sen siipisulat olivat linnun sulkia. Sillä ei ollut selkärangan jatkeena häntää vaan linnuille tyypillinen lyhyt pygostyyli eli luutuma, johon pyrstösulat kiinnittyivät. Sen siipien etureunassa ei ollut tarttumakynsiä. Tämä tutkijoiden sanoin kyyhkysmäinen ja kyyhkysenkokoinen eläin oli epäilemättä täysin lentokykyinen eli se oli varhaisin tunnettu lintu. Tutkijat olisivat voineet lainata kuvailun Urantia-ilmoituksesta: *Kysymyksessä oli pieni kyyhkysen kaltainen luontokappale, josta tuli koko linnuston kantamuoto.* [691:3]. Kunnioituksesta Kiinan filosofisuuruutta kohtaan linnulle annettiin nimi Confuciusornis.

Tämän ensimmäisen fossiililöydön jälkeen kiinalaistalonpojat ovat tuoneet julkisuuteen kymmenittäin confuciusorniksen fossiileja, joten jokaisella vähänkin

merkittävällä museolla on nyt oma confuciusornis-fossiilinsa.

Seppo Kanerva

1. Paul Chambers: *Bones of Contention*. John Murray, London, 2002. Kirjan nimi tarkoittaa 'kiistakapulat'; englannin kielessä ei puhuta kiistakapuloista vaan -luista, joista koirat tappelevat; suomen kielessä koirat sen sijaan tappelevat kapulasta. Kirjan nimessä viitattaneen siihen, että tietyistä fossiilisista luista on tullut kiistelyn kohteita.
2. Pterosaurus < latinannetut kreikan *pteryx*, 'siipi', ja *sauros*, 'lisko'.
3. Arhaeopteryx < latinannetut kreikan *'arhaios*, 'vanha', 'muinainen', 'seniori', 'vanhempi', ja *pteryx*, 'siipi', eli 'muinaissiivekäs'. Kreikan *'arhaios* esiintyy suomalaisissa lainasanoissa yleensä muodossa 'arkki-', kuten sanoissa 'arkkipiispa', 'arkkitehti', 'arkkiatri', 'arkkimandriitta', 'arkkivihollinen', mutta myös muodossa 'arkeo-', kuten sanassa 'arkeologia'.
4. Pterodactylus < latinannetut kreikan *pteryx*, 'siipi', ja *daktylos*, 'sormi', eli 'siipisorminen'. 'Pterodactyli' on nimen monikko-muoto.
5. Panspermia < kreikan etuliite *pan-*, 'kaikkialle levinnyt, yleinen, kaikki-' ja kreik. *sperma*, 'siemenneste, siemen'.
6. Englanniksi BAND, "Birds Are Not Dinosaurs".
7. Confuciusornis < Confucius + ornis: latinannettu kiinan *Kung-fu tze* eli *Konfutse* ja kreikan *'ornis*, lintu, eli 'konfutsenlintu'.

Evoluutio vai luominen?

CARMELO MARTÍNEZ

Espanja

EVOLUUTIO VAI LUOMINEN? Tätä kysymystä ei pidä käsittää siten, että tarkoituksena olisi hylätä evoluutio-oppi puolustamalla niitä amerikkalaisia kreationisteja, jotka tulkitsevat Raamatua kirjaimellisesti ja haluaisivat poistaa Darwinin evoluutioteorian koulujen oppisuunnitelmista ja jotka ovat tavallisesti poliittisesti äärikonservatiiveja ja uskonnollisia fundamentalisteja. Ei sinne päinkään. Lajien kehittyminen on nykytieteen vankka teoria, jota kukaan, tai lähes kukaan, ei epäile. Tarkoituksena on pikemminkin osoittaa, että tämä teoria ei nähtävästi ole vielä sanonut viimeistä sanaansa.

Ennen uusimpien näkökantojen esittelyä olisi ehkä hyvä palauttaa mieleen vuosikymmenien takainen polemiikki, joka koski kahta erilaista näkemystä lajien kehityksestä.

Ranskalainen jesuiitta-antropologi Pierre Teilhard de Chardin kirjoitti 1940-luvulla ja tutkimusuransa päätteeksi tiivistelmän elämänsä aikana tekemästään tutkimus- ja kenttätöistä. Se oli tutkielma nimeltä *Le Phénomène Humain* [suom. nimellä "Tapaus ihminen"] (1955, Editions du Seuil – Paris. Espanjankielinen käännös "El Fenomeno Humano", Taurus Ediciones, S.A. Madrid 1963). Tässä kirjassa hän puolusti väitettään, jonka mukaan evoluutio on "nuoli" ja että kaikki lajien leviäminen ja suksessio (seuraanto) tähtää tietoi-

suuden ilmaantumiseen ihmisissä. Hän meni vieläkin pitemmälle uskaltautuen jatkamaan evoluutiota kohti ylitajunnan ilmaantumista: konvergenssia (yhtymistä) omega-pisteessä. Useita vuosia myöhemmin, 1970, ilmestyi biologi Jacques Monod'n tutkielma *Le Hasard et la Nécessité* [Sattuma ja välttämättömyys] (Editions du Seuil, Paris 1970. Tekijä väittää eräässä kirjan kappaleessa seuraavaa:

"Monet merkittävät sielut eivät vielä tänäänkään näytä kykenevän hyväksymään eivätkä käsittämään, että valinta on yksin pystynyt synnyttämään koko biosfääriin musiikin alkuperäisestä äänen lähteestä."

Monet pitivät tätä selvänä Teilhardin teesien kritiikkinä.

Tässä siis ovat ne kaksi erilaista mielipidettä, kaksi erilaista näkökulmaa evoluutioon. Toisaalla ovat ne, jotka uskovat, että evoluutio on suunnattu jonkintyyppisen voiman tai mekanismin ohjaamana kohti ihmisen ja tietoisuuden ilmaantumista. Toisaalla ovat ne, jotka näkevät evoluutiossa ainoastaan satunnaisia mutaatioita ja luonnollista valintaa: sattumaa ja välttämättömyyttä.

Jälkimmäinen näkökanta on päässyt selvästi vallitsevaksi johtuen ehkä geenien keksimisestä ja geeniteorian kehittymisestä, joka on tuottanut mekanismin niiden toiminnan selittämiseksi. Se on tehnyt jopa niin

suuren vaikutuksen, että se on voittanut monien uskonnollisen ajatustavan omaavien ja monien kirkkojen ennakkoluulot.

Geenit ja evoluutio

Darwinilla ei, toisin kuin nykyajan tiedemiehillä, ollut käytettävissään geenikäsitteitä eikä geneettistä koodijärjestelmää, joten hän ei voinut löytää mekanisme, joka olisi osoittanut oikeaksi hänen teoriansa lajien kehityksestä. Nykyään geneettinen koodi tunnetaan ”ohjelmana”, joka ohjaa organismin kehitystä (rakentumista), sen elinikäistä ylläpitoa ikääntymisprosessi mukaan luettuna ja niin ollen sen potentiaalista elinikää. Se määrää myös organismin ominaisuudet ja sen kyvyn reagoida elinympäristöönsä ja niin ollen sen mahdollisuudet tuottaa muita organismeja, joilla on sama koodi (voidakseen lisääntyä). Toisin sanoen se määrää, kuinka hyvin ko. organismi sopii ympäristöönsä ja siten sen, kuinka monta samanlaista yksilöä se pystyy tuottamaan, ja niin muodoin myös sen, millä todennäköisyydellä alalaji, johon se kuuluu, tulee säilymään aikojen kuluessa.

Kahdella eri lajilla on kaksi erilaista geneettistä koodia; lajit ovat sitä läheisempiä, mitä lähempänä toisiaan nämä koodit ovat.

Jos koodi jostakin syystä (esimerkiksi säteilyn vuoksi) muuntuu, tuloksena olevassa organismissa tapahtuu mutaatio, jolloin jälkeläinen on joiltakin kyvyiltään erilainen kuin edeltäjänsä. Jos tämä mutaatio on sopivampi, se reagoi (omalta kannaltaan) suotuisammin ympäristöönsä, mikä suo sille enemmän mahdollisuuksia lisääntymiseen ja vakaannuttaa siten mutaatiota. Päinvastaisessa tapauksessa se tulee suoremalla todennäköisyydellä katoamaan.

Suotuisat mutaatiot kasautuvat ajan mittaan ja synnyttävät lopulta erilaisen lajin.

Evoluution mekanismi olisi seuraava: äänen lähde (sattumanvaraiset muutokset geneettisessä koodissa) antaa luonnolliselle valinnalle (ympäristöön parhaiten sopeutuvien runsaampi lisääntyminen) mahdollisuuden säveltää kaikki biosfääriin musiikki.

Ei ole olemassa mitään evoluutiota ohjaavaa mekanisme; mikään ei määrää geneettisessä koodissa tapahtuvia muutoksia; mutaatioiden aiheuttajia ovat ulkopuoliset satunnaiset häiriöt. Ne ovat sattuman aikaansaannoksia. Ei ole mitään toimintasuunnitelmaa; kukaan ei ole hahmotellut lopullista tavoitetta; evoluutiota tekee ”sokea” luonnollinen evoluutio. Se on välttämättömyyden seuraus.

Yllätys: sattumanvarainen evoluutio ei toimi

Mutta näyttää siltä, ettei lajien kehityksestä ole vielä sanottu viimeistä sanaa. Silmäillessäni UAI:n espanjankielisen Foorumin viimeaikaisia viestejä löysin lukijoiden kirjoitusten palstalta aiheen nimeltä ”Evoluutio ja Elämäkantajat”. Sen ensimmäisessä viestissä (www.librodeurantia.org/forums/aiu/index.php?showto-

pic=286) viitattiin tutkimukseen, joka koski biologisessa evoluutiossa mahdollisesti vaikuttavaa determinististä mekanisme. Kommentit kiinnostivat minua, joten päätin lukea tämän tutkielman. Englanninkielinen teksti on löydettävissä sivulta www.mdpi.net/entropy/papers/e6010223.pdf. (Minulla on espanjankielinen käännös, jos se jotakuta kiinnostaa.)

Tuota tutkielmaa lukiessani muistui mieleeni Teilhardin ja Monod’n vaikea valinta sattuman ja determinismin välillä samoin kuin se, mitä *Urantia-kirja* kertoo meille elämästä sekä sen ilmaantumisesta ja kehitymisestä maailmoissa. Siksi päätin tutkia tarkemmin foorumilla esitettyjä kommentteja.

Seuraavassa esitän yhteenvetdon em. tutkielmasta ja kommentoin sitä; myöhemmin kerron, mitä ajatuksia se on minussa herättänyt.

Tutkielman alussa esitetään kaava, jolla lasketaan biologisen evoluution nopeus (uuden lajin ilmaantumisyhti) tai, mikä käy yksin, uuden lajin syntymisen todennäköisyys satunnaisten mutaatioiden jälkeen. Sitten esitetään sarja analyysejä, minkä jälkeen päätellään, että jos todellisia arvoja (erotuksena kokeellisista arvoista) sovelletaan muuttujiin, jotka määrittävät aikaisempaa todennäköisyyttä, tuloksena oleva luku on niin pieni, ettei sillä mitenkään voida perustella lajien ilmaantumisen tunnettua rytmiä. Toisin sanoen, kehitys elämän alkeismuodoista ihmiseksi olisi parhaimmillaankin vienyt paljon enemmän vuosia kuin mitä siihen todellisuudessa kului.

Lyhyesti sanottuna, sattumanvarainen evoluutio – sattuma ja välttämättömyys – ei selitä, mitä todella tapahtui; se ei toimi.

Ristiriidasta pääsemiseksi tutkimus esittää, että hyväksyttäisiin oletus *molekyylikoosteisesta koneesta*, joka pystyy tekemään päätöksiä sen sisälleen (viitenäytteinä) kasautuvan tiedon perusteella. Toisin sanoen se ei aiheuta mitä tahansa mutaatioita vaan ainoastaan ne, jotka on ennalta määrätty. Kone siis ”tietää”, minne mennä, ja aiheuttaa vain ne mutaatiot, jotka johtavat tähän päämäärään, päästäkseen sinne lyhyemmässä ajassa.

Tämän mukaan evoluutio ei hukkaa aikaa kokeilemalla sattumanvaraisesti erilaisia mahdollisuuksia ja jättämällä elinkelpoisten ja soveltuvien vaihtoehtojen löytämisen luonnollisen valinnan tehtäväksi; se tuottaa pikemminkin ennalta valittuja konkreettisia mutaatioita ja jättää luonnollisen valinnan tehtäväksi ”laadunvalvonnan”, ei-toivottujen hylkäämisen. Elleivät kaikki mutaatiot ole elinkelpoisia, emme tuhlaa aikaa kokeilemalla tai testaamalla niitä.

Mitä nämä molekyylikonet sitten ovat? Tutkimuksessa esitetään hypoteesi, jonka mukaan alkeishiukkasilla (jotka muodostavat atomit ja molekyylit) on sisäinen rakenne, jonka ansiosta ne voivat olla sisäisesti erilaisissa tiloissa, vaikka käyttäytyvät ulkoisesti samalla tavalla. Lisäksi sanotaan, että sisäinen tila, jossa ne ovat, voi vaihdella hiukkasen ympäristön mukaan ja tiettyjen ominaisuuksien mukaan, jotka vastaisivat kasautuvia mallinäytteitä. Viimeksi mainittu olisi juuri se

mekanismi, jolla hiukkanen tallentaa tietoa muistiinsa. Tämä sisäinen tila ilmaantuisi jonkin ulkoisen ärsyksen vaikutuksesta muuttaen hiukkasen käyttäytymistä, mikä aiheuttaisi lopulta vastaavan geenin mutaation. Eikä vain mitä tahansa mutaatiota vaan konkreettisen, hiukkasen muistiin tallennetun tiedon mukaisen mutaation.

Tämä alkeishiukkanen voisi olla tietyn kromosomin muodostukseen osallistuvan geenin kokoonpanoon kuuluvan nukleotidiatomin elektronin osanen. Tutkimuksessa esitetään mahdollinen näiden molekyylikoneiden toimintaa koskeva algoritmi, joka perustuu elektronissa tapahtuviin lyhytaikaisiin muutoksiin. Kun ympäristö muuttuu (tutkimuksen mukaan ”organismi skannaa ympäristöä”), elektronit ”havaitsevat” sen, vaikka ne eivät reagoi ennen kuin tunnistavat ympäristössä konkreettisen hahmon, ärsyksen tai ärsykkeet, joille ne on ohjelmoitu. Silloin alkaa elektronin tilan muuttumisprosessi, jonka lopputuloksena on uuden geenin ilmaantuminen. Se on konkreettinen geeni, joka vastaa sitä ympäristön tilan muutosta, jonka kyseinen geeni on tunnistanut, geeni, joka oli ”ohjelmoitu” reaktiona määrättyyn ympäristöön. Tämä prosessi toistuu, kunnes se on muuttanut kaikki geenit, jotka tarvitaan alkuperäisen organismin siirtämiseksi uuteen paikkaan, uudeksi organismiksi. Ja näin tapahtuu yhä uudelleen, kunnes biosfäärin koko moninaisuus, kaikki sen ”musiikki”, on tuotu julki.

Lyhyesti sanottuna kysymyksessä ei olisi sattumanvarainen evoluutio, joka perustuu sattumaan ja välttämättömyyteen, vaan deterministinen, suunnittelun ja ympäristön synnyttämä evoluutio.

Tässä oli yhteenvedo tieteellisestä tutkimuksesta. Nyt voimme siihen nojaten antaa mielikuvituksen lentää.

Geneettinen suunnitelma

Kuten sanottu, geenit ovat organismien ”rakennusohjelmia”, näiden elävien koneiden ”kaavioita”. Tähän jo tunnettuun panoraamaan voitaisiin nyt em. tieteellisen tutkimuksen nojalla lisätä, että geenit sisältävät myös omat mutaatiösääntönsä (molekyylikoneet). Jos siirrymme tarkastelemaan yksittäisen geenin sijasta kaikkia määrätyn organismin geenejä yhdessä, saisimme kaikkien mainitun organismin mahdollisten mutaatioiden sääntöjen kokonaismäärän, toisin sanoen kaikki mahdolliset tästä lajista polveutuvat lajit. Mutta koska potentiaalisilla uusilla lajeilla täytyy myös olla omat mutaatiösääntönsä, täytyy ajatella, että mihin tahansa lajiin kuuluvan organismin geeneistä löytyvät kaikkien mahdollisten lajien kaikki mutaatiösäännöt, toisin sanoen kaikkien mahdollisten organismityyppien säännöt millä tahansa planeetalla. Tämä suunnittelu on potentiaalista; vain osa lajeista ilmaantuu riippuen planetaarisessa ympäristössä todellisuudessa tapahtuvasta evoluutiosta.

On tunnettua, että saman lajin kaikkien organismien geneettinen koodi on sama. Niinpä voidaan ajatella,

että samalla planeetalla (kaikilla lajeilla, jotka ovat olemassa, ovat olleet ja tulevat joskus olemaan tai voisivat mutta eivät koskaan tule olemaan) geneettinen suunnitelma olisi sama. Geneettinen koodi siirtyy saman lajin sisällä; geneettinen suunnitelma siirtyisi samalla planeetalla kaikkiin lajeihin.

Tätä geneettistä suunnitelmaa edustaisi organismien geeneihin sisältyvien kaikkien molekyylikoneiden loppusumma, eräänlainen planeetalle ominainen elämänplasma.

Mutta miten tämä suunnitelma on joutunut geeneihin? Kuuluuko se luontaisesti aineeseen, alkeishiukkasiiin? Onko joku ”ladannut” ne?

Tätä voitaisiin puoltaa sanomalla, että se kuuluu aineeseen luontaisesti. Jos hyväksymme sen, että aine on samaa koko maailmankaikkeudessa, voitaisiin siten ajatella, että kaikilla planeetoilla on samat potentiaaliset (vaikkei välttämättä todelliset) lajit, mikä ei näytä mahdolliselta hypoteesiltä.

Myös voitaisiin olettaa, että vaikka aine on ulkoisesti samaa, se ei ole samaa alkeishiukkastensa sisällä, ja että tämä ero hahmottuu itse asiassa planeetan syntyessä avaruudessa, johtuen ehkä tuolloin vallitsevasta erilaisesta avaruusympäristöstä. Tämä liittäisi planeetan muodostumisen sen elollisuuden muotoihin ja edellyttäisi, että elämän erikoistuminen riippuisi avaruusympäristöstä, jossa planeetta muodostui. Lyhyesti sanottuna, että kullakin planeetalla olisi omat, juuri sille konkreettiselle planeetalle soveltuvat elollisuuden muotonsa. Tämäkään hypoteesi ei tunnu mahdottomalta.

Kummankin hypoteesin kohdalla kysymys elämän syntymisestä on jatkoa kysymykselle, kuinka aine syntyi ja miten yleensäkin maailmankaikkeus syntyi. Elämän syntyminen olisi itse asiassa aineen syntymisen luonnollinen jatko, mikä saattaa hyvinkin tyydyttää materialistisintakin tieteellistä ajatustapaa.

Evoluutioteknologia

Mutta olen *Urantia-kirjan* lukija, joten em. tutkimuksessa esitetty mahdollinen evoluution deterministinen mekanismi ja geneettisen suunnitelman idea saivat minut lukemaan uudestaan kirjan luvut 36, 58–64 ja varsinkin luvun 65. Nämä uudet ideat huomioon ottaen käsitelen yksityiskohtia, joita ei ole edellisessä tarkastelussa ymmärretty. Löydän vahvistuksen geneettisen suunnitelman olemassaoloon kappaleesta 398:4. Samoin löydän luvun 36 jaksosta 2 (s. 397–399) runsaasti tietoa siitä, miten geneettistä suunnitelmaa yritetään tehdä, miten sitä kokeillaan ja miten se tuotetaan; luvun 59 jaksoista 1, 2 ja 3 (s. 664–668), miten he analysoivat ja odottavat, kunnes planeetan ympäristö on suotuista; ja luvun 36 jaksosta 3 (s. 399–400) ja luvun 58 jaksosta 4 (s. 667–668), miten elämä juurrutetaan ja miten se toimii ympäristössään lähtien kehittymään kohti lopullista päämäärää.

Geneettinen suunnitelma on ehdottomasti olemassa, ja se pannaan pikkutarkasti toimeen; elämä suunnit-

tellaan; biologisella evoluutiolla on tavoite; planeetan ympäristö- ja avaruusolosuhteet analysoidaan huolellisesti; suunnitellaan, millaista elämää sillä tulee kehittymään, ja tutkitaan ja odotetaan kärsivällisesti, kunnes geologinen evoluutio on tehnyt tehtävänsä. Ja työn tekevät Elämänkantajat, ”teknikot”, jotka ovat erikoistuneet koko tähän laajaan toimintakenttään ja joita mahdollisesti avustavat monet muut olentotyypit, ylösnousemuskuolevaiset mukaan luettuna.

Lyhyesti sanottuna, kun Elämänkantajat saapuvat uudelle planeetalle mukanaan elintärkeä alkuperäinen elämänplasma, on takanapäin ilmeisesti suunnaton määrä työtunteja, Urantian nykykielellä ilmaistuna täydellinen evoluutiotekninen projekti. Ja lopullisena tavoitteena on muuttaa planeetta ”lastenkamariksi”, ensimmäiseksi maailmaksi vapaan tahdon omaaville luoduille, joilla on kyky tuntea ja palvoa Isää

Desimaaliplaneetat

Normaalisti Elämänkantajat tuovat uudelle planeetalle valmista elämänplasmaa. Tämä plasma on paljolti samanlaista kuin muiden planeettojen plasma joitakin muutoksia, mukailuja ja parannuksia lukuun ottamatta. Näin tapahtuu normaaleilla planeetoilla, ja vaikka tuloksena olevat lajit eivät ole täsmälleen samanlaisia kuin muiden samantyyppistä plasmaa saaneiden planeettojen lajit, niissä on selviä yhtäläisyyksiä, koska ne ovat lähtöisin samasta potentiaalisesta geneettisestä suunnitelmasta (397:13).

Mutta evoluutioteknologia ei pysähdy siihen. Pyritäessä innokkaasti kohti täydellisyyttä suoritetaan osa kokeilusta suoraan eräillä planeetoilla: desimaaliplaneetoilla. Tällaisilla elämän kokeiluplaneetoilla kuten Urantialla Elämänkantajat rakentavat plasman suoraan planeetalla heidän laboratorioissaan aikaisemmin kehitetyn teknologian mukaisesti (399:4 ja 667:5). Ja kokeilun jälkeen he analysoivat tuloksia laboratorioissaan käyttääkseen niitä sitten hyväksi muilla planeetoilla (734:5).

Geneettisen suunnitelman seuraaminen ja edistäminen

Istutettuaan elämän ennalta valittuihin paikkoihin Elämänkantajat jäävät planeetalle edistämään sen kehittymistä. Uskon, että planeetan alkuperäiseen elämänplasmaan sisältyvässä geneettisessä suunnitelmassa on ennakoitu suuri määrä evoluution vaihtoehtoja ottaen huomioon, miten monenlaisia tapaturmia voi sattua niiden satojen miljoonien vuosien aikana, jotka elämän kehittymiseen tarvitaan. Elämänkantajat vaikuttavat ympäristöön voidakseen ohjata evolutionaarista kehitystä ja voidakseen reagoida mahdollisiin odottamattomiin sattumuksiin. Tässä mielessä on hyvin mielenkiintoista lukea uudelleen luvun 65 jaksot 2 ja 3 (s. 731–734).

Mutta ilmeisesti ympäristöön vaikuttaminen riittää (muistettakoon, että em. tieteellisessä tutkimuksessa

esitetään hypoteesi, jonka mukaan molekyylikoneet ilmaantuivat tunnistamalla ympäristönsä muuttaakseen myöhemmin geenimutaatioiden potentiaalin todellisuudeksi). Elämänkantajat eivät manipuloi elämänplasmaa sen jälkeen kun se on istutettu. On luultavaa, että evoluution suunnitelma on hyvin laadittu ja että siinä on varauduttu kaikkiin mahdollisiin sattumuksiin (400:1, 400:2 ja 733:8).

Varsin selvä esimerkki tällaisesta toiminnasta on kappaleessa 733:4.

Elämänplasmaan on luultavasti varastoitu suuri määrä ennakoituja lajeja, jotka eivät koskaan ilmaannu planeetalle, koska ne eivät ole olleet tarpeellisia niissä olosuhteissa, jotka todellisuudessa syntyvät.

Kohti omega-pistettä?

Ja lopulta evoluutio huipentuu itsetajuiseen ja vapaan tahdon omaavan lajin (tai ehkä useiden lajien?) ilmaantumiseen. Elämänkantajien työ on päättynyt. Suurin osa heistä siirtyy pois planeetalta. Vain joitakin vapaaehtoisia jää sinne neuvonantajiksi ja sillä ehdolla, että he siitä hetkestä lähtien luopuvat puuttumasta planeetan kehitykseen.

Mutta evoluution kulku ei ole vielä lopussa. Ihmislajin täytyy itse jatkaa potentiaaliensa käyttöönottoa, ja tämän kappale 734:3 sanoo selvästi. Ja miten se tapahtuu, sanotaan myös selvästi: *Sitä, mitä me Elämänkantajat teemme elolliskantojen vaalimiseksi ja säilyttämiseksi ennen kuin ihmistabto ilmaantuu, sitä on ihmisen itsensä tehtävä tahdon ilmaantumisen jälkeen ja sitten kun me olemme lakanneet evoluutioon aktiivisesti osallistumasta.* [734:3]

Tämä on ainakin minulle yllättävä, odottamaton vakuutus; se antaa ymmärtää, etteivät evoluution potentiaalit lopu ihmisen tietoisuuden ilmaantuessa, kuten Teilhard de Chardin rohkeni esittää; että ihmisrotujen mentaalisten ja hengellisten kykyjen kehittymisen täytyy jatkua mahdollisesti aina valon ja elämän aika-kauteen asti, minkä Teilhard varmaankin intuitiivisesti näki siinä, mitä hän nimitti omega-pisteeksi.

Ja kaikki tämä kehitys on meidän omassa käsissämme! Meidän odotetaan parantavan ihmiskunnan mentaalisia ja hengellisiä kykyjä, parantavan rotuja ja edistävän evoluutiota. Rotuhygieniää? Ei suinkaan, ei ainakaan kaikkein negatiivisimmassa mielessä. *Sitä, mitä me Elämänkantajat teemme -- sitä on ihmisen itsensä tehtävä --.* Suunnitelmien, jotka tähtäävät mentaalisten ja hengellisten kykyjen parantamiseen rotuja parantamalla (evoluutiota jatkamalla), tulee olla pitkän aikavälin, tuhansia vuosia kattavia suunnitelmia. Eivätkö Elämänkantajatkin joutuneet odottamaan kärsivällisesti suotuisten tulosten ilmaantumista voidakseen käyttää niitä? He eivät saaneet puuttua suoranaisesti evoluution luonnollisen kehityksen kulkuun (733:8). Samoin ei evoluution jatkaminen myöskään edellytä, että suuria ihmisjoukkoja hävitettäisiin, että heikkolahjaiset tulisi saada katoamaan tai että parantumattomat murhaajat tai epäonnistuneet yksilöt tulisi teloittaa; ei myöskään sitä, että suorittaisimme kokeita sekoittamalla rotuja

valikoivasti saadaksemme aikaan ”valiorodun”. Nämä ovat kaikki harhakäsityksiä. *Urantia-kirjan* opetusten tällainen tulkitseminen on virhe, joka johtaa syytöksiin rasismista tai muihin vastaavanlaisiin solvauksiin. *Urantia-kirja* ilmaisee selvästi tavoitteen, joka on ihmisten mentaalisten ja hengellisten kykyjen lisääminen, ja menetelmän: kärsivällinen ja pitkällä aikavälillä tapahtuva toiminta ympäröivien olosuhteiden (sosiaalisen, moraalisen, kasvatuksellisen, ympäristön ...) puitteissa; evoluutio, ei revoluuatio.

Evoluutio vai luominen?

Olen varma, että tiede tulee tekemään keksintöjä ja löytöjä, jotka vahvistavat *Urantia-kirjan* antamia tietoja. Ne voivat toisinaan näyttää olevan ristiriidassa kirjan tietojen kanssa, mutta ei kannata tehdä hätköityjä johtopäätöksiä. Vaikka kirja näyttääkin ensi lukemalta selkeältä, se on joissakin kohdin tavattoman epäselvä (mikä johtuu epäilemättä ilmoituksenantajille asetetuista rajoituksista). En usko, että kirja sisältää virheellisiä tietoja – kirjoittamisen aikaan perusteltuja mutta myöhemmin kumottuja –, kuten jotkut lukijat väittävät.

Siinä voi olla epäselvyyksiä mutta ei virheitä; voi olla, että ilmoituksenantajat ovat turvautuneet rajoitustensa takia epäselvyyksiin, mutta en usko heidän tehneet virheitä sisältävää kirjaa.

Esimerkkinä planeettamme tieteen ja *Urantia-kirjan* välisestä suhteesta voisi olla se, miten käsityksemme lajien kehittymisestä on muuttunut. Huolimatta siitä, että lajien sattumanvarainen evoluutio on vahvasti vaikiintunut teoria, samainen tiede alkaa olla siitä epävarma. Saattaa olla, etteivät sattuma ja välttämättömyys riitäkään todistamaan biosfäärin tunnettua kehittymistä. Determinismin käsite alkaa tulla esille evoluutiossa samoin kuin tietyt hypoteesit geeneihin liittyvistä mekanismeista, jotka suuntaavat lajien edistymistä. Se avaa tieteelle sen mahdollisuuden, ettei valinta evoluution ja luomisen välillä olekaan mikään pulma, minkä seikan *Urantia-kirja* jo vahvistaa.

Jos meidän nyt pitäisi tämän tieteen valossa kysyä, onko kyseessä evoluutio vai luomistyö, voisi vastaus hyvinkin olla: evoluutio ja luomistyö. Tai täsmällisemmin sanottuna: luomistyö evoluution kautta.

Kääntänyt Leena Kari

KANSAINVÄLINEN URANTIA-YHDISTYS

JOURNAL

TILAUSHINNAT

UAI Journal on luettavissa verkkosivuilta <http://www.urantia-iaa.org/links.htm> ilmaiseksi. Suomenkielinen versio on luettavissa Suomen Urantia-seuran verkkosivuilta <http://www.urantia.fi/>.

Lehden tilaushinnat ovat seuraavat:

Vuositilaus: 18 €
Irtonumerot: 4,50 €

Vuositilauksen ja irtonumerot voi maksaa Suomen Urantia-seuran pankkitilille Nordea 142730-102126. Pankkisiirtolomakkeen ”Tiedotuksia”-osaan pyydetään merkitsemään JOURNAL ja tilaajan osoitetiedot. *Suomen Urantia-seuran jäsenille UAI Journal on jäsenetu.*

TOIMITUSPERIAATTEET

JOURNAL ottaa vastaan seuraavassa tai myöhemmässä numerossa julkaistaviksi tarkoitettuja artikkelitarjouksia. Kaikki tarjotut artikkelit ovat JOURNALin omaisuutta eikä niitä palauteta. Mikäli kirjoitusta ei julkaista välittömästi, se säilytetään arkistossa mahdollista tulevaa käyttöä varten. JOURNAL ei maksa kirjoittajille rahallista tai muuta korvausta tällaisista vapaaehtoisesti tarjotuista kirjoituksista. Vaikka JOURNAL pyrkiikin toimitustyön aikana ottamaan yhteyden kirjoittajiin, toimitus varaa kuitenkin itselleen oikeuden tehdä kirjoituksiin julkaisemisen kannalta tarpeellisiksi katsomansa toimitukselliset muutokset. JOURNAL on tarjotuista artikkeleista kiitollinen ja niistä riippuvainen, toimituksen ei kuitenkaan ole mahdollista kuitata jokaista sille tarjottua kirjoitusta, mutta kirjoittajat voivat ottaa yhteyttä JOURNALiin varmistuakseen siitä, että kirjoitus on saapunut toimituksen harkittavaksi mahdollista JOURNALissa julkaisemista varten.

Pyydämme ohjaamaan kaiken International Urantia Association JOURNALille tarkoittamanne postin ja artikkelitarjoukset Journalin Chicagon-osoitteeseen. Mikäli haluat kirjoituksesi pääsevän pikaiseen harkintaan, lähetä se suoraan toimittajalle <guyperon3@sympatico.ca>.

Kansainvälinen Urantia-yhdistys ja International Urantia Association JOURNAL ovat keskinäisessä riippuvuussuhteessa Urantia-säätiön, *Urantia-kirjan* alkuperäiseen julkaisijaan, kanssa. Jos haluat enemmän tietoa Kan-

sainvälisestä Urantia-yhdistyksestä tai UAI JOURNALista, ota yhteyttä Journalin Chicagon-toimistoon.

Kaikki suoraan tai epäsuorasti esitetyt tulkinnat, mielipiteet, päätelmät tai taiteelliset esitykset ovat laatijoiden omia eivätkä välttämättä edusta Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen, kansallisten tai paikallisten Urantia-yhdistysten tai UAI Journalin toimituksen kantaa ja mielipiteitä.

Alkuperäisessä englanninkielisessä lehdessä on runsaasti värikuvia, jotka on kopioteknisistä syistä jätetty pois suomennoksesta.

Huomio. IUA on muuttanut englanninkielisen nimensä muotoon Urantia Association International, UAI. Samalla UAI:n osoite on muuttunut. Uusi osoite, joka siis ei ole Urantia-säätiön osoite, on seuraava:

© 2006 Kansainvälinen Urantia-yhdistys

UAI Journal
559 West Diversey # 351
Chicago IL 60614
USA